

**รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.**

กรุงเทพมหานครโดยสำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร ได้นำร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เผยแพร่เพื่อรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานคร และบุคลากรกรุงเทพมหานคร ประชาชนทั่วไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎหมายที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

๑.๑.๑ ทาง <https://forms.gle/YVng9CJUMCVFhvFe8> โดยได้แนบแบบสำรวจการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑.๒ เว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) หัวข้อ “รับฟังความคิดเห็นร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.” โดยได้แนบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ สภาพปัญหาและความมุ่งหมาย คำอธิบายหลักการหรือประเด็นสำคัญ และแบบสำรวจแสดงความคิดเห็น

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นเป็นเอกสาร โดยมีหนังสือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ ดังนี้

๑.๒.๑ ประธานมูลนิธิ The Voice (เสียงจากเรา) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๒ ประธานมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (Soi Dog Foundation) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๒ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๓ ประธานมูลนิธิ Just for Paws ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๓ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และที่ กท ๐๑๐๐/๑๘๙๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๔ ประธานมูลนิธิริชท์แมว ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และที่ กท ๐๑๐๐/๑๘๙๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๕ ประธานองค์กรสวัสดิภาพสัตว์ The Hope Thailand ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๕ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และที่ กท ๐๑๐๐/๑๘๙๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๖ ประธานองค์กร SOS Animal Thailand ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๗ ประธานสมาคมพิทักษ์สัตว์ (ไทย) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๗๖๗ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๑.๒.๘ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๔๗๒๘ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมควบคุมโรค ปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร นายกสัตวแพทยสภา คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร นายกสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย นายกสัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และนายกสมาคมสงเคราะห์สัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

๑.๒.๙ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๑๘๐๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และ
ที่ กท ๐๑๐๐/๑๘๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน ผู้อำนวยการสำนักอนามัย

๑.๒.๑๐ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๑๐๐/๕๑๑๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน
ปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนายกสมาคม
สัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน
๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระยะเวลารวม ๑๕ วัน

๒.๒ การรับฟังความคิดเห็นเป็นเอกสาร โดยมีหนังสือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็น
เกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ จำนวน ๑ ครั้ง

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานเลขาธิการสภากรุงเทพมหานครได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครฯ ได้แก่ ข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร ประชาชนทั่วไป และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง

๔. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในลักษณะที่ “เห็นด้วย” หรือ
“ไม่เห็นด้วย” พร้อมทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑.๑ ทาง <https://forms.gle/YVng9CJUMCVFhvFe8> โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้แทน
หน่วยงานและส่วนราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๗๐ ราย สรุปความคิดเห็น
ในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

๔.๑.๑.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุม
การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๒ ราย คิดเป็นร้อยละ
๘๘.๕๗ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ๒) เพื่อควบคุมและจำกัดปริมาณการเลี้ยง
ให้เหมาะสม ๓) เป็นเครื่องมือในการควบคุมโรคระบาดและจัดการเหตุเดือดร้อนรำคาญ ๔) ป้องกันการนำสัตว์เลี้ยง
มาทิ้งข้างถนน ๕) การเลี้ยงสัตว์ที่เกินจำนวนมาก่อน ควรให้เจ้าของเลี้ยงต่อไปได้ เนื่องจากอาจเป็นปัญหาที่เจ้าของ
จะนำสัตว์ไปปล่อย ควรมีการลงทะเบียนการเลี้ยงสัตว์ และให้คนเลี้ยงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการฉีดวัคซีน
และทำหมัน

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยไม่เห็นว่าเป็นเหมาะสม จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ
๑๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ค่อนข้างยุ่งยาก ๒) มีเรื่องร้องเรียนจากการเลี้ยงสัตว์

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
ขนาดใหญ่ เช่น โคน กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสม
หรือไม่อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๔๘ ราย คิดเป็นร้อยละ
๖๘.๕๗ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เพื่อความสะดวกในการจัดการสุขาภิบาล ๒) ควรจะเลี้ยงไม่เกิน ๒ ตัว
๓) จะได้ดูแลอย่างดี ไม่เดือดร้อน

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๒๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) จะทำให้เกิดกลิ่น ๒) ควรพิจารณาพื้นที่โดยรอบด้วยว่าได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวหรือไม่ ไม่ควรพิจารณาเฉพาะพื้นที่เลี้ยงสัตว์เพียงอย่างเดียว ๓) สถานที่ในกรุงเทพมหานคร ไม่เอื้ออำนวยต่อการเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ เนื่องจากในกรุงเทพมหานครคนอาศัยอยู่มาก อาจเป็นปัญหาได้ในอนาคต ๔) ในเขตกรุงเทพมหานครพื้นที่มีจำนวนจำกัด ๕) สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ไม่เอื้ออำนวย ๖) ควรจะเลี้ยงได้ประมาณ ๓ ตัว ๗) เลี้ยงได้มากที่สุด จำนวน ๔ ตัว

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุกร ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๒๙ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ต้องพิจารณาห้ามเลี้ยงใกล้แหล่งพักอาศัย ชุมชน ๒) ป้องกันกลิ่นมูลสัตว์ ๓) จำนวนพื้นที่และจำนวนสัตว์มีความเหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๘ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ทำให้เกิดกลิ่น ๒) ควรพิจารณาพื้นที่โดยรอบด้วยว่าได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวหรือไม่ ไม่ควรพิจารณาเฉพาะพื้นที่เลี้ยงสัตว์เพียงอย่างเดียว ๓) โรคระบาดควบคุมยาก ๔) สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ไม่เอื้ออำนวย ๕) พื้นที่ไม่เพียงพอ ๖) เลี้ยงได้มากที่สุด ๑๕ ตัว

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ห่านได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๖ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) พื้นที่ ๔ ตารางวา เพียงพอที่จะให้สัตว์ประเภทตามจำนวนดังกล่าวใช้ชีวิตอยู่ได้เพียงพอ ไม่อึดอัดหรือคับแคบจนเกินไป ๒) เหมาะสมกับขนาดของสัตว์ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับบริเวณข้างเคียง ๓) ต้องพิจารณาผังเมืองประกอบด้วย ๔) เป็นสัตว์ที่มีขนาดเล็ก ไม่รบกวนสิ่งแวดล้อม ๕) จะได้เป็นระเบียบ ๖) ดูแลอย่างทั่วถึง จำนวนไม่มากไม่น้อย

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เกิดกลิ่น ๒) ควรจะเลี้ยงได้ ๓-๔ ตัว ๓) ควรจะเลี้ยงได้ ๒ ตัว ๔) พื้นที่ไม่เพียงพอ

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระจอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๖ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) พิจารณาพื้นที่โดยรอบประกอบ ๒) เพียงพอกับจำนวน ๓) ไม่รบกวนข้างเคียง

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ทำให้เกิดกลิ่นรบกวน ๒) ไม่เหมาะกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ๓) พื้นที่ไม่เพียงพอ ๔) จำนวนนกสามารถเพิ่มขึ้นได้

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๖ ท่านเห็นว่าการเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด เพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๗ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เพื่อจะได้เป็นการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม ตามที่พนักงานท้องถิ่น พิจารณาความเหมาะสม ๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้ามีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ควบคุมอยู่แล้ว ควรแยกออกจากข้อบัญญัติฉบับนี้ ๓) เพื่อป้องกัน ควบคุมเหตุรำคาญ และการสุขาภิบาล ๔) การที่จะเลี้ยงสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครต้องมีการควบคุม จะได้ไม่เป็นภาระหรือเดือดร้อน ให้กับผู้ที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ๕) เพื่อความเหมาะสมและไม่เป็นภาระต่อสิ่งแวดล้อม ๖) เจ้าหน้าที่จะได้เข้ามา ตรวจสอบได้

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เนื่องจากสัตว์แต่ละจำนวนแต่ละประเภทมีความต้องการต่างกัน ๒) พื้นที่ ไม่เพียงพอ และอาจจะสร้างความเดือดร้อนและโรคติดต่อเกิดขึ้น ๓) ควรอนุโลมให้คนเลี้ยงมาก่อน แล้วควบคุม กับคนเลี้ยงใหม่

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวน ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๑๔ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) พื้นที่กำหนดเพียงพอที่จะให้สัตว์ประเภทตามจำนวนดังกล่าว ใช้ชีวิตอยู่ได้ เพียงพอ ไม่อึดอัดหรือคับแคบจนเกินไป ๒) ควรระบุประเภทอาคารให้ชัดเจน เช่น อาคารบ้านเดี่ยวพื้นที่จำนวน เท่าไร อาคารพักอาศัยตึกแถว ทาวน์เฮ้าส์ อาคารพาณิชย์ อาคารพาณิชย์พักอาศัย อาคารพักอาศัยรวม เป็นต้น ๓) ต้องมีการกำกับดูแล ห้ามปล่อยออกนอกสถานที่เลี้ยง ๔) ขนาดในการเลี้ยงบางครั้งก็ไม่สำคัญเท่ากับคนเลี้ยง ไม่มีมารยาททางสังคม ปล่อยให้สุนัข แมวออกมานอกบ้าน ๕) เป็นการจัดระเบียบที่ดี ๖) ไม่เป็นปัญหาต่อส่วนรวม

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๖ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร ไม่ควรเลี้ยงสัตว์ ส่วนพื้นที่ ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตร ขึ้นไป เลี้ยงได้ ๑ ตัว ๒) เนื่องจากบางพื้นที่มีการจัดสัดส่วนในการเลี้ยงสุนัข แมวไว้เป็นอย่างดี แม้จะมีจำนวนสัตว์เกินไปจากที่กำหนดไว้ ๓) เนื่องจากพื้นที่และสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเลี้ยงสัตว์ จำนวนมาก ๔) เลี้ยงได้เจ้าของต้องรับผิดชอบด้วย ๕) เนื้อที่ดินรวมบ้านหรือไม่ ต้องพิจารณาขนาดบ้าน หากเลี้ยง ข้างใน ต้องพิจารณาพื้นที่เหลือ หากเลี้ยงข้างนอก ควรอนุโลมให้คนเลี้ยงมาก่อน ให้ขึ้นทะเบียนสัตว์ ควบคุม คนเลี้ยงใหม่ เนื่องจากหากกำหนดแบบนี้ จะไม่สามารถหาพื้นที่เลี้ยงสัตว์ได้ บางคนนำสุนัข แมวจรจัดมาเลี้ยง ด้วยความสงสาร หากออกข้อบัญญัตินี้จะมีสุนัข แมวจรจัดเพิ่มขึ้นหรือไม่ ๖) ขึ้นอยู่กับกำลังและศักยภาพของผู้เลี้ยง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

๔.๑.๑.๘ ท่านเห็นว่าการเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๑๔ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตจะต้องให้เหตุผลประกอบปิดประกาศให้ทราบด้วย ๒) เพื่อจะได้เป็นการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม ตามที่พนักงานท้องถิ่นพิจารณาความเหมาะสม ๓) เพื่อควบคุมให้ถูกหลักสุขาภิบาล ๔) เพื่อควบคุมให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ๕) เลี้ยงได้ แต่อย่าให้รบกวนเพื่อนข้างบ้าน และอย่าให้เดือดร้อนเพื่อนที่อยู่อาศัย

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เกินกำหนดไม่ควรต้องขออนุญาต/ไม่ควรอนุญาตให้เลี้ยงได้ เนื่องจากมีโอกาสส่งผลกระทบต่อผู้พักอาศัยใกล้เคียงได้สูง ๒) ควรอนุโลมคนเก่า ขึ้นทะเบียน ทำประวัติ ให้ความรู้ ความเข้าใจ จนกว่าสัตว์นั้นจะหมดอายุ แล้วควบคุมคนใหม่ที่จะเลี้ยง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

๔.๑.๑.๙ ท่านเห็นว่าเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไมโครชิป จดทะเบียนและออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) มีความเหมาะสมในการตามหาเจ้าของได้ง่าย ๒) ควรพิจารณาถึงสัตว์เกิดก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย ว่าสามารถฝังไมโครชิปด้วยหรือไม่ ๓) จะสามารถจดทะเบียนสุนัขและแมวโดยไม่ฝังไมโครชิปได้หรือไม่ เนื่องจากการฝังไมโครชิปอาจมีค่าใช้จ่าย ๔) ช่วยบริหารจัดการในการลงทะเบียนได้อย่างครอบคลุม ทั้งถึง ๕) เพื่อติดตามหาเจ้าของรับผิดชอบ ง่ายต่อการบริหารจัดการ ๖) ง่ายต่อการตรวจสอบควบคุม ๗) กรณีพาร์มขายสุนัข และแมว อาจดำเนินการยาก เนื่องจากเจ้าของพาร์มอาจจะไม่นำสัตว์ไปฝังไมโครชิป ๘) จะฝังไมโครชิปหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคนเลี้ยงว่าจะเลี้ยงสัตว์อย่างไรไม่ให้คนอื่นเดือดร้อน

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๓ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ควรจัดให้มีบริการฝังไมโครชิปตามหมู่บ้านและชุมชน เพื่อความสะดวกแก่ประชาชน ๒) ใครเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย เสียค่าใช้จ่ายหรือไม่ ๓) ผู้เลี้ยงบางคนไม่รับรู้ถึงข่าวสาร จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

๔.๑.๑.๑๐ ท่านเห็นว่ากรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เพื่อจะได้ทราบจำนวน และสามารถเก็บอยู่ในฐานข้อมูลได้ ๒) เจ้าของสัตว์สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ๓) เป็นการใช้เทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสม ๔) เพื่อป้องกันการทอดทิ้ง ๕) เพื่อสะดวกในการควบคุมและการจัดระเบียบ

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) หากมีเจ้าของ ก็ต้องดูแลและจัดการด้วยตัวเอง และทำให้ถูกต้อง ๒) คนเลี้ยงสัตว์บางคนที่ไม่ได้ติดตามข่าวสาร ไม่มีสัญญาณอินเตอร์เน็ต ไม่ทราบข้อมูล เป็นผู้สูงอายุ มีการแจ้งช่องทางอื่นหรือไม่

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

๔.๑.๑.๑๑ ท่านเห็นว่าเมื่อสุนัขหรือแมวหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อนักงานเจ้าหน้าที่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้วต้องแจ้งต่อนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เจ้าของสัตว์สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ๒) เพื่อสะดวกต่อการควบคุมให้มีระเบียบ

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ควรขยายเพิ่มเป็น ๕ วัน ๒) ควรให้เวลา ๗ วัน ๓) ๓ วัน นานเกินไป ๔) คนเลี้ยงสัตว์บางคนที่ไม่ได้ติดตามข่าวสาร ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต ไม่ทราบข้อมูล เป็นผู้สูงอายุ มีการแจ้งช่องทางอื่นหรือไม่ สำหรับภายใน ๓ วัน เป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป แล้วภายหลังจากที่พบสัตว์แล้วจะต้องทำอย่างไร

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

๔.๑.๑.๑๒ ท่านเห็นว่ากรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัขโดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๕๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๒๙ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เพื่อจะได้ทราบสถานะของสุนัขให้เป็นปัจจุบัน ๒) เพื่อให้ผู้ดูแลต้องมีความรับผิดชอบ กรณีสัตว์เลี้ยงไปทำร้ายผู้อื่น

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เกิดความวุ่นวาย ๒) ดำเนินการได้ยาก

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓

๔.๑.๑.๑๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) การเก็บข้อมูลอย่างถูกต้องจะช่วยให้สามารถควบคุมจำนวนของสัตว์ได้ ๒) ควรเพิ่มข้อมูลกฎหมายเกี่ยวกับสัตว์จรจัดหรือไม่มีเจ้าของด้วยว่า ราชการมีอำนาจในการบริหารจัดการอย่างไร ๓) ควรหาแนวทางบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรมและชัดเจนเหมาะสม

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๖๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๒๙

๔.๑.๒ เว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (<https://www.law.go.th>) โดยมีกลุ่มเป้าหมายได้แก่ ข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร ประชาชนทั่วไป มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๖๙ ราย สรุปความคิดเห็นในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

๔.๑.๒.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๓๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๔ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ควรออกข้อบัญญัติให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงสามารถรับผิดชอบมากกว่านี้ กรณีสัตว์สร้างความเดือดร้อนรำคาญคนอื่น ๒) เนื่องจากจะได้มีแนวทางปฏิบัติชัดเจน และบังคับใช้ได้ถูกต้อง ๓) ไม่ควรปล่อยให้สุนัขจิ้งจอก ปัสสาวะ ในที่สาธารณะ ๔) อยากให้มีการจับสุนัขจรจัดไปทำหมัน เพื่อลดปริมาณสุนัข ๕) ครอบครัวมากขึ้นจากปัญหาที่พบในปัจจุบันในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ก่อนมีการใช้ข้อบัญญัตินี้ ควรจะมีการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการกักสัตว์ และการจำหน่ายดังกล่าว ว่ามีสถานกักสัตว์เป็นอย่างไร เพื่อให้ประชาชนเห็นภาพว่าสัตว์จะไม่ถูกระทำอย่างโหดร้ายหรือไม่เหมาะสม และขั้นตอนการจำหน่าย จำหน่ายให้ใคร อย่างไร และผู้รับจำหน่ายนำสัตว์ไปดูแลหรือทำอย่างไรต่อ เนื่องจากหากมีการเปิดเป็นสัตว์ จะขัดต่อความดี

ในฐานะที่เป็นเมืองพุทธได้ ๖) ควรมีการควบคุมอย่างเข้มงวด เพื่อความเป็นระเบียบ ๗) ดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน และปฏิบัติให้ได้ ทั้งเจ้าหน้าที่ หน่วยงาน และประชาชน ๘) เพื่อสร้างภาพพจน์ ภาพลักษณ์ที่ดีของเมือง ๙) การควบคุมสัตว์ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงส่วนรวม เพื่อไม่เป็นการกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั่วไป ๑๐) อยากให้มีบทลงโทษอย่างจริงจังสำหรับผู้ที่น่าสัตว์เลี้ยงไปปล่อยทิ้ง และอยากให้กรุงเทพมหานครมีการทำหมันให้กับสุนัข แมวจรจัด ๑๑) ควรประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ ใน โรงเรียน มหาวิทยาลัย หน่วยงานรัฐ ๑๒) อาจทำให้เกิดเหตุรำคาญในบริเวณใกล้เคียง ๑๓) ควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษ สัตว์เลี้ยงใช้ดุลยพินิจ ๑๔) ช่วยแก้ปัญหาสัตว์จรจัด ทำให้เกิดความรำคาญและอันตรายเมื่อโดนกัด ๑๕) ควรทำอย่างจริงจัง จัดระบบข้อมูลการเลี้ยงในแต่ละบ้านให้ชัดเจน ๑๖) ควรกำหนดพฤติกรรมที่ถือว่าใครเป็นเจ้าของสัตว์ นอกจากกรรมสิทธิ์ หรือไม่ เนื่องจากในปัจจุบัน มีหลายคนที่ให้อาหารสัตว์จรจัด จัดที่นอนชั่วคราว เล่นกับสัตว์ แต่เกิดความรับผิดชอบเมื่อสัตว์เหล่านั้นสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนคนอื่น ๑๗) ควรมีข้อบัญญัติที่เกี่ยวกับ การรักษาสุขภาพของสัตว์ และสถานที่ดูแลสัตว์ บทลงโทษของเจ้าของสัตว์ที่ละเลยและทารุณสัตว์ ๑๘) เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องเสียค่าธรรมเนียมในการดูแลพื้นที่ของที่สาธารณะด้วย จะได้เป็นการจำกัดการเลี้ยงสัตว์แบบปล่อย ซึ่งจะทำให้เกิดความระมัดระวังในการใช้พื้นที่สาธารณะ ๑๙) ควรออกข้อบัญญัติควบคุมจำนวนการเลี้ยง และการเลี้ยงต้องถูกสุขลักษณะ รวมถึงควรจัดหาสถานที่เพื่อรองรับสัตว์ที่ไม่มีที่อยู่ หรือสัตว์จรจัด หรือสัตว์ที่เจ้าของไม่สามารถเลี้ยงต่อไปได้ให้ชัดเจน และเป็นจริง ๒๐) ควรลงทะเบียนให้ทราบว่าเป็นเจ้าของ และต้องดูแลสัตว์เลี้ยงให้ดี ไม่ปล่อยให้สัตว์เลี้ยงไปสร้างความเดือดร้อนให้กับบุคคลอื่น ไม่ควรให้เลี้ยงสัตว์ดุร้าย และหากสัตว์เลี้ยงไปทำความเดือดร้อนกับบุคคลอื่นต้องรับผิดชอบ ๒๑) ควรระบุบทลงโทษสิ่งปลูกจากสัตว์ให้ชัดเจน ๒๒) ควรเพิ่มอำนาจให้เจ้าหน้าที่ในส่วนของจัดการสัตว์ที่ไม่พบว่ามีเจ้าของเกิน ๓๐ วัน ควรทำลาย เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์ต่อไปเป็นภาระค่าใช้จ่ายทางงบประมาณ ๒๓) ขาดความชัดเจนในการดำเนินการกับสัตว์ที่ไม่มีใครรับเป็นเจ้าของ แต่มีผู้เลี้ยงดูแลสัตว์นั้นโดยการให้อาหาร ซึ่งเป็นปัญหาที่พบมากในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๔) มีความชัดเจนในเรื่องการกำหนดจำนวนตัวต่อการเลี้ยงในพื้นที่ ๒๕) สมควรมีกฎหมายควบคุม ๒๖) มีการปรับกฎหมายให้เข้ากับบริบทการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ๒๗) ให้เจ้าของสุนัขหรือแมวที่เลี้ยงภายในบ้าน หากปล่อยออกมานอกบ้าน อย่าให้ออกมาถ่ายอุจจาระริมถนน สร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น วังบนหลังคาบ้าน พอมีปัญหาไม่มีใครรับผิดชอบ ๒๘) ควรเพิ่มการควบคุมสุขภาพของสุนัข ๒๙) ไม่เห็นด้วยบางข้อ

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยไม่เห็นว่าเป็นเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๙ บางรายให้เหตุผลว่า ไม่เห็นด้วยในฐานะเป็นคนช่วยเหลือสัตว์จรจัดที่ถูกมนุษย์กระทำ

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๒๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๔๗

๔.๑.๒.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ เช่น โคน กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๓๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เนื่องจากยังมีคนบางกลุ่มที่ยังเลี้ยงเพื่อใช้งานอยู่ ๒) ช่วยจำกัดพื้นที่ทำให้ควบคุมสัตว์ได้ง่ายขึ้น ๓) ควรระบุเกณฑ์การแบ่งประเภทสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ให้ชัดเจน หรือจัดทำเป็นบัญชีท้ายข้อบัญญัติ หรือกำหนดในข้อบัญญัติให้ดูตามประกาศ เพื่อความชัดเจน

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๒๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗๓ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) พื้นที่ไม่เหมาะสม มูลของสัตว์ส่งกลิ่นเหม็น ๒) ควรจัดเป็นพื้นที่โซนที่เหมาะสมในการเลี้ยง ๓) ควรระบุให้เป็นหน่วยวัดเดียวกันทั้งหมด ควรเป็นตารางเมตร และสถานที่ที่เลี้ยงสัตว์เลี้ยงขนาดใหญ่ต้องมีพื้นที่เป็นการเฉพาะ ไม่ให้นับรวมที่อยู่อาศัยของบุคคลเข้าไปด้วย

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๗

๔.๑.๒.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุนัข ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๔๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๗๙ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ช่วยจำกัดพื้นที่ ทำให้ควบคุมสัตว์ได้ง่ายขึ้น ๒) ต้องควบคุมให้ดี อย่าให้ผู้อื่นเดือดร้อน ๓) จัดโซนพื้นที่ให้เลี้ยงเฉพาะและความเหมาะสม ๔) ต้องคำนึงถึงกลิ่นที่อาจจะรบกวนชุมชนในละแวกใกล้เคียงด้วย

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๒๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗๒ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) หากมีพื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ ย่อมสามารถเลี้ยงสัตว์จำนวนมากกว่านี้ได้ ๒) เนื่องจากมีการปล่อยสัตว์ออกมาบนถนน มีอันตรายต่อผู้สัญจร กลิ่นทำให้เกิดความรำคาญ อูจจาระเต็มถนน แลวมินบุรีมีจำนวนมาก ไม่ควรให้เลี้ยงอย่างยิ่ง ๓) ควรอยู่แถบชานเมืองหรือหมู่บ้านเฉพาะทาง ๔) ควรกำหนดให้อยู่บริเวณพื้นที่รอบนอกกรุงเทพมหานคร และไม่สร้างการรบกวน สร้างความเดือดร้อน รำคาญต่อผู้อื่น ๕) อาจมีเสียงและกลิ่นรบกวน ๖) ในเมืองห้ามเลี้ยงถาวร ๗) ควรจำกัดจำนวนตามผังเมือง บางพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอยู่ไม่หนาแน่นจำนวนดังกล่าวค่อนข้างน้อยเกินไป ๘) ต้องถามเพื่อนบ้านหรือผู้อยู่อาศัยในรัศมีใกล้เคียงก่อนว่าเห็นด้วยหรือไม่

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๙

๔.๑.๒.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ท่านได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๖๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) มีได้แต่พอสมควร ไม่เป็นฝูงใหญ่และต้องจำกัดพื้นที่ ๒) ช่วยจำกัดพื้นที่ทำให้ควบคุมสัตว์ได้ง่ายขึ้น ๓) ต้องควบคุมให้ดี อย่าให้ผู้อื่นเดือดร้อน ๔) จัดพื้นที่โซนในความเหมาะสม ๕) เหตุใดจึงกำหนด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมด้วยหน่วยตารางวา แต่สัตว์ปีกเป็นตารางเมตร เห็นควรให้ใช้เป็นตารางเมตรเหมือนกันหมด

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๐๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๖ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เจ้าของพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงจะเกิดความเดือดร้อนจากกลิ่นและเสียง ๒) ควรกำหนดให้อยู่บริเวณพื้นที่รอบนอกกรุงเทพมหานคร และไม่สร้างการรบกวน สร้างความเดือดร้อน รำคาญต่อผู้อื่น ๓) ในเมืองห้ามเลี้ยงถาวร ๔) พื้นที่ควรมากกว่านี้ ๕) ควรเพิ่มเติมให้มีการจัดหาระบบเก็บเสียงและกลิ่น

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๔

๔.๑.๒.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระจอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๔๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๙ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ต้องไม่ใช่ฟาร์มใหญ่ ต้องควบคุม ไม่ให้เกิดกลิ่น หรือสิ่งอื่นที่ทำให้เกิดความรำคาญ ๒) ช่วยจำกัดพื้นที่ทำให้ควบคุมสัตว์ได้ง่ายขึ้น ๓) หากสามารถควบคุมได้ ไม่กระทบสิทธิของผู้อื่น ย่อมสามารถที่จะเลี้ยงได้ ๔) จัดพื้นที่โซนเฉพาะกรุงเทพมหานคร ๕) ควรใช้หน่วยวัดเดียวกัน ๖) ขอให้ระบุเกณฑ์นกขนาดใหญ่ ขนาดเล็กให้ชัดเจน

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๗๕ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) นกก่อความเดือดร้อนเรื่องเสียงดัง ควรให้ดุลพินิจเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาในแต่ละกรณี ประกอบกับบนขนาดใหญ่ อย่างนกกระจอกเทศ ควรมีกฎหมายควบคุมการเลี้ยงและต้องขออนุญาตเลี้ยง

๒) สัตว์บางประเภทต้องออกกำลัง เนื่องจากติดโรคระบาดได้ ๓) ในเมืองห้ามเลี้ยงถาวร ๔) นกขนาดเล็กสามารถเลี้ยงได้มากกว่านี้ ๕) ควรกำหนดให้อยู่บริเวณพื้นที่รอบนอกกรุงเทพมหานคร และไม่สร้างการรบกวน สร้างความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๖

๔.๑.๒.๖ ท่านเห็นว่า การเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด เพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๙๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๖ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) เนื่องจากสัตว์บางประเภทไม่สมควรนำมาเลี้ยงในเมือง ๒) เจ้าหน้าที่ต้องสำรวจพื้นที่ให้ทั่วก่อนอนุญาต ๓) ช่วยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเก็บข้อมูลและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ ๔) ต้องใช้กฎหมายหรือกฎระเบียบจำนวนมากในการควบคุม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีให้ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ๕) เพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอนุญาต เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ อาจระบุในข้อบัญญัตินี้ว่า ให้ออกหลักเกณฑ์เป็นประกาศกรุงเทพมหานคร ๖) จะต้องพิจารณาเรื่องกลิ่นรบกวน สุขอนามัยสิ่งแวดล้อม และสุขภาพสัตว์ ๗) ต้องควบคุมให้ดี

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๗๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๗ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ควรมีจำนวนมากกว่านี้ ๒) ควรเลี้ยงนอกเขตกรุงเทพมหานคร ๓) สถานที่ไม่เอื้ออำนวยจากสิ่งแวดล้อม ๔) ควรเพิ่มหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดพิจารณาการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าหรือเพื่อการเกษตร ไม่ให้รบกวนผู้อื่น ๕) กรณีฝ่าฝืนต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจนและกระทำได้จริง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗

๔.๑.๒.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๗๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๔๓ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) การพิจารณาต้องไม่กระทบกับผู้ที่เลี้ยงสุนัขและแมวมามาก่อน มิฉะนั้นจะทำให้มีการปล่อยสัตว์ออกจากการครอบครอง ซึ่งจะก่อปัญหามากกว่า ๒) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับสัตว์เลี้ยงแล้ว ๓) กำหนดให้เลี้ยงได้เพียงตัวเดียว ไม่ว่าจะในพื้นที่เท่าไร แล้วเร่งให้มีการจดทะเบียนการดูแลสัตว์ บังคับให้ฝังไมโครชิพข้อมูลสัตว์เลี้ยง หากพบว่านำสัตว์ไปปล่อย ให้มีบทลงโทษกับเจ้าของสัตว์อย่างเด็ดขาด ๔) ต้องไม่ใกล้แหล่งชุมชน เพื่อป้องกันเหตุสุนัขกัดคนในแต่ละสายพันธุ์ ๕) ควรระบุข้อยกเว้นในกรณีผู้ดูแลอาคารชุด หรือการตัดสินใจโดยรวมของผู้อาศัยในอาคารชุดว่า ไม่อนุญาตให้มีสัตว์เลี้ยงในบริเวณอาคารชุดหรือไม่ และควรคำนึงถึงปัญหาเรื่องเสียงจากสัตว์เลี้ยง การบังคับใช้แนวทาง เพื่อป้องกันปัญหาเรื่องเสียง ความสะอาดในพื้นที่ส่วนรวม หรือโรคที่อาจเกิดจากสัตว์เลี้ยงหรือไม่ ๖) เนื่องจากอาคารชุดจะมีข้อกำหนดของระเบียบอาคารชุดแต่ละโครงการ ซึ่งบางโครงการอาจมีข้อกำหนดว่ามีให้เลี้ยงสัตว์ หากข้อบัญญัตินี้บังคับใช้จะเกิดปัญหาในการจัดการระเบียบอาคารชุดได้ เจ้าของร่วมอาจอ้างข้อบัญญัตินี้โดยบอกว่าศักดิ์สูงกว่าระเบียบอาคาร ดังนั้น เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ขอให้เพิ่มข้อความว่า ความในข้อ ๑๑ (๑) มิให้นำไปใช้กับอาคารชุดที่มีระเบียบห้ามเลี้ยงสัตว์เลี้ยง ๗) ห้องชุดควรพิจารณาจากปีที่ก่อสร้าง เนื่องจากมีความหนาของผนัง การกันเสียง การระบายกลิ่น

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๙๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ไม่สมควร อาจมีกลิ่นรบกวน ๒) หากสามารถทำหมันสุนัขและแมว ได้ทุกตัวก่อน จะดีกว่านี้มาก ๓) อาจจะน้อยไปนิดหน่อย ควรอนุญาตเพิ่มขึ้นข้อละ ๑ ตัว ๔) ไม่ควรพิจารณาจากพื้นที่ ควรพิจารณาจากจำนวน หรือหากจะเลี้ยง ต้องอยู่ในที่ปิด ๕) ควรเลี้ยงได้ไม่เกิน ๑-๒ ตัว หากเลี้ยงมากเกินไปจะรบกวนผู้อยู่อาศัยละแวกนั้น ๖) อาคารชุดไม่ควรอนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ เนื่องจากผู้พักอาศัยได้รับความเดือดร้อน เช่น เสียงดังของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากสัตว์ ๗) บ้านพักอาศัยไม่เกิน ๒๐ ตารางวา ควรจำกัดไม่เกิน ๑ ตัว พร้อมมาตรการควบคุมเสียงของสัตว์ไม่ให้รบกวนเพื่อนบ้าน ๘) อาคารชุดพื้นที่เกิน ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไปเลี้ยงได้ ๑ ตัว และบ้านเดี่ยวพื้นที่ต้องมากกว่า ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป ๙) ไม่ควรให้เลี้ยงในพื้นที่ชุมชนตามเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร ๑๐) อุจจาระแมวเป็นปัญหาทำให้เสียสุขภาพจิต ในแฟลต ส่วนรวม ห้ามเลี้ยงเป็นเด็ดขาด ๑๑) จำกัดจำนวนสัตว์เลี้ยงน้อยเกินไป เห็นควรเพิ่มกระต่ายด้วยและนก ๑๒) แมวเป็นสัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก ควรออกมาตรการให้เลี้ยงระบบปิด ไม่ไปรบกวนผู้อื่น และเพิ่มจำนวนมากกว่าเดิม เนื่องจากพื้นที่ใช้สอยไม่ได้วัดจากแนวนอน เช่น อาคารพักอาศัยมีหลายชั้น ๑๓) อาคารชุดไม่ควรให้เลี้ยงสัตว์ ๑๔) จำนวนที่ให้เลี้ยงมากเกินไป คิดว่าควรในเลี้ยง ๒ ตัว ต่อ ๑ หลังคาเรือน เนื่องจากหากเลี้ยงมากกว่านั้น จะส่งเสียงรบกวนเพื่อนบ้านอย่างมาก ๑๕) พื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา ควรเลี้ยงได้ ๓ ตัว

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗

๔.๑.๒.๘ ท่านเห็นว่าการเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๙๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๒๓ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ทำให้เจ้าหน้าที่มีข้อมูลและช่วยควบคุมได้ ๒) ต้องขออนุญาตจากพนักงาน เพื่อจะได้ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์โรคมานูสคน ๓) มีการจัดการอย่างเหมาะสม ๔) ควรควบคุมเพื่อไม่กระทบต่อเพื่อนบ้าน ๕) ให้แต่ละเขตจัดโซนตามความเหมาะสม ๖) หากเลี้ยงก่อนกฎหมายกำหนด เจ้าหน้าที่อาจพิจารณาให้เลี้ยงต่อไป จนจะเสียชีวิต หากไม่รบกวนเพื่อนบ้าน และเพื่อนบ้านรับรู้ ๗) ต้องมีกฎระเบียบจึงจะควบคุมได้

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๖๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๘ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ไม่ควรเลี้ยงหรือเลี้ยงไม่เกินตามที่กำหนด ควรมีการออกกฎหมายลงโทษ การฝ่าฝืน ๒) หากเลี้ยงเกินต้องมีข้อกำหนด บทลงโทษขั้นเด็ดขาด อย่าให้เจ้าหน้าที่เอื้ออำนวยใด ๆ เด็ดขาด ๓) พิจารณาตามความเหมาะสมของคนรอบข้างเป็นหลักและความรับผิดชอบของผู้เลี้ยง ๔) ไม่ควรอนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ เช่น สุนัขและแมวในห้องเช่าหรืออาคารชุดแต่อย่างใด ทั้งนี้ ต้องระบุสายพันธุ์ของสัตว์ว่าเป็นสัตว์ ควบคุมพิเศษหรือไม่ ๕) กรณีฝ่าฝืนต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจนและกระทำได้จริง ๖) กรณีนี้ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน อาจเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตหรือไม่ ๗) ไม่ควรให้อำนาจกับเจ้าหน้าที่ เห็นควรเป็นอำนาจ คณะกรรมการในการพิจารณา ๘) ต้องมีกฎหมายบังคับใช้กับเจ้าของสัตว์เลี้ยง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๙

๔.๑.๒.๙ ท่านเห็นว่าเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไม่ใคร่ขีบ จดทะเบียนและ ออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทน หรือ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๒๐๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๗๒ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) จะได้ระบุข้อมูลของสัตว์เลี้ยงได้ ๒) อยากให้ลองไปดูงานในประเทศที่ไม่มี สัตว์จรจัด จะได้ทราบวิธีการทำงาน ไม่อยากให้ Set Zero โดยไม่ได้วางแผน แล้วสัตว์จะตายโดยเปล่าประโยชน์ ๓) ต้องบังคับให้ได้ เพื่อที่เจ้าของจะได้ไม่ปล่อยสัตว์ไปที่อื่นก่อน ๔) มีนโยบายที่มาฝังไม่ใคร่ขีบให้ที่บ้านจะดีมาก

เนื่องจากจะให้เห็นความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมของที่พักสัตว์ว่ามีสภาพอย่างไร แจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ดี รวดเร็ว ไม่เสียเวลา ๕) ป้องกันสัตว์สูญหาย ๖) เนื่องจากทำให้สามารถตรวจสอบประวัติได้ง่ายขึ้น และควบคุมสุนัข หรือแมวจรจัด ๗) เพื่อการควบคุมและการแพร่เชื้อโรค ๘) ควรเร่งดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง ๙) เพื่อจัดโซนกำหนด จำนวน ตามหาได้ง่ายเขตกรุงเทพมหานคร ๑๐) หากมีสัตว์เลี้ยงก่อนที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครมีผลบังคับใช้ ต้องทำอะไร ๑๑) ควรหาวิธีการที่ฝังไมโครชิปได้ทั่วถึง และไม่มีค่าใช้จ่ายบริการแก่ประชาชน เช่น หน่วยฉีดวัคซีน หรือทำหมันสัตว์เลี้ยง ๑๒) เนื่องจากเวลาเกิดเหตุจะได้ตามคนรับผิดชอบได้ทันที ๑๓) เป็นการทำให้ประวัติวัคซีน และเจ้าของผู้รับผิดชอบสัตว์เลี้ยง

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๖๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ควรเป็นกฎหมายที่เข้มงวด ๒) อยากให้มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย หรือมี สวัสดิการพิเศษ เช่น ลดหย่อนภาษี ลดภาระค่ารักษาพยาบาลสัตว์ เพื่อเป็นแรงจูงใจ และลดจำนวนสัตว์จรจัด ๓) ควรให้เจ้าหน้าที่ออกสำรวจตามสถานที่ในแต่ละชุมชน ๔) หากฝังไมโครชิปแล้วสัตว์เลี้ยงหาย หน่วยงานใด จะรับผิดชอบ

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗

๔.๑.๒.๑๐ ท่านเห็นว่ากรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๙๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๙๘ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) แจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ สะดวก ๒) ช่วยควบคุมสัตว์ได้ ๓) เพื่อระงับ ควบคุม การแพร่กระจายของเชื้อโรค ๔) สมควรแจ้งพนักงาน ๕) ออกกฎระเบียบอย่างถูกต้อง ประชาชนรับทราบเข้าใจ ๖) เพื่อจะได้มีการติดตามข้อมูลตลอด ๗) ป้องกันการสวมสิทธิ์ ๘) เพื่อจะได้ไม่มีการแอบอ้างหรือสร้างปัญหา ภายหลัง

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๖๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ควรขยายเวลาเป็น ๖๐ วัน จึงเหมาะสมกว่า ๒) สร้างภาระให้ประชาชน ๓) การย้ายที่อยู่ของสุนัขและแมว มีลักษณะไม่เหมือนกับการย้ายทะเบียนบ้านคน ไม่เห็นสมควรว่าควรแจ้งย้าย ๔) ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้เลี้ยง ๕) กรณีฝ่าฝืนต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจนและกระทำได้จริง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑

๔.๑.๒.๑๑ ท่านเห็นว่าเมื่อสุนัขหรือแมวหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้วต้องแจ้ง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๙๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๖๑ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ป้องกันเจ้าของสัตว์เลี้ยงนำไปปล่อยเมื่อไม่ต้องการ ๒) เจ้าหน้าที่จะได้ ทราบข้อมูล ๓) เป็นการรับผิดชอบต่อสังคม ๔) เหมาะสม จะได้ไม่ไปรบกวนหรือไปกีดผู้อื่น ๕) จัดการจำนวน ง่ายๆ ใช้กฎหมายครอบคลุม ๖) แจ้งให้ทราบแล้ว เจ้าหน้าที่ช่วยตรวจสอบหาสัตว์เลี้ยงที่หายไปด้วยหรือไม่ ๗) ป้องกันการสวมสิทธิ์

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๖๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๘ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) สร้างภาระให้ประชาชน ๒) ส่วนใหญ่เจ้าของสืบหาเอง ๓) ๓ วันเร็วไป ควรเป็น ภายใน ๓๐ วัน เพื่อให้เวลาคนเลี้ยงสัตว์ที่จะมาแจ้ง ๔) ควรเป็น ๗ วัน ๓ วัน เนื่องจากสัตว์อาจกลับมาเองได้

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑

๔.๑.๒.๑๒ ท่านเห็นว่ากรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัขโดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๒๑๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๕๕ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) ต้องเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมายให้ต้องดูแลป้องกันมากขึ้น ๒) ช่วยจัดการปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ๓) เพื่อตรวจสอบ และควบคุม ๔) หากสุนัขไปกัดหรือทำร้ายผู้อื่น เจ้าของสุนัขจำเป็นต้องรับผิดชอบ ๕) เจ้าของต้องมีส่วนรับผิดชอบตามกฎหมาย ๖) กำหนดเงื่อนไขการรับผิดชอบ เหตุเกิดในบ้าน นอกบ้าน ๗) โดยไม่ชักช้า ควรกำหนดภายในกี่วัน ๘) ควรมีประวัติไว้ เพื่อที่เจ้าของจะได้มีจิตสำนึกในการดูแลสัตว์ในความปกครอง

ผู้แสดงความคิดเห็น โดยเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๕๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๖ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) สุนัขกัดคนเป็นความผิดที่เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามกฎหมายอยู่แล้ว จึงขอให้ใช้ตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่แทน ๒) หากเลี้ยงแล้วทำร้ายคน ไม่ควรให้สิทธิในการเลี้ยงอีกต่อไป ๓) ให้เจรจากันเองระหว่างเจ้าของสุนัขและผู้เสียหาย ๔) เพิ่มโทษเจ้าของสัตว์เลี้ยง กรณีสัตว์เลี้ยงทำร้ายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บ และเป็นไปได้อย่างที่หากสุนัขทำร้ายคน หรือพยายามทำร้ายคนแล้วเจ้าของจะแจ้งเจ้าพนักงาน ๕) เจ้าของที่รักสุนัข อาจจะไม่แจ้ง ๖) หากจะเลี้ยงสัตว์ เจ้าของต้องดูแลสัตว์เลี้ยงของตนเองให้ดี อย่าทำความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ๗) อาจไม่ทันท่วงที ควรเปิดทางให้แจ้งได้หลายช่องทาง

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๙

๔.๑.๒.๑๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน ๕๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๐ บางรายให้เหตุผลสรุปว่า ๑) หากกฎหมายสำเร็จ จะจัดการกับประชาชนที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวเกินกว่าที่กำหนดอย่างไร และจะเป็นภาระต่อประชาชนที่ต้องไปดำเนินการฝังไมโครชิพหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น เกรงว่าประชาชนจะทิ้งสุนัขหรือแมวเป็นจรจัดหลังจากออกกฎหมาย ๒) นโยบายการควบคุมสัตว์เลี้ยงโดยการฝังไมโครชิพ เป็นการเพิ่มภาระให้ประชาชน แต่การควบคุมจำนวนสัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งที่หน่วยงานภาครัฐควรรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกับจำนวนสัตว์เลี้ยงที่มีอยู่ก่อนออก อีกทั้งต้องมีโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติตามด้วย มิฉะนั้นจะเป็นกฎหมายที่ไม่มีสภาพบังคับใช้ ไม่มีประโยชน์ ๓) ปรับข้อกำหนดบางข้อ เนื่องจากหากไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจน อาจทำให้เกิดการกระทบกระทั่งระหว่างประชาชนบางส่วนกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้ ๔) ควรพิจารณาเรื่องการฝังไมโครชิพ ๕) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์สถานที่เหมาะสม เกิดอันตรายต่อสัตว์ติดเชื้อโรค ควรป้องกันเกิดอันตรายต่อคนด้วย ๖) ควรมีกฎในการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงให้ชัดเจน ๗) ไม่ควรปล่อยให้สุนัขจากระบบถนน เจ้าของควรจะเก็บด้วย ๘) การทำทะเบียนประวัติสุนัข แมวเป็นเรื่องที่ดี หากบริการทำหมันแบบต่อเนื่องจะดียิ่งขึ้น ๙) ควรเลี้ยงสัตว์ให้เหมาะสมสถานที่ ๑๐) ควรควบคุมให้เหมาะสมในเรื่องพื้นที่การเลี้ยงดู ๑๑) ควรควบคุมดูแลอย่างเข้มงวด ๑๒) เร่งดำเนินการสร้างบทลงโทษที่กระทำได้จริง แล้วต้องดำเนินการโดยจริงจัง และรวดเร็ว ๑๓) อยากรู้ให้เลี้ยงอยู่ในระบบตามที่เจ้าหน้าที่จำกัดจำนวนแต่ละบ้าน ๑๔) ในการเคลื่อนย้ายสุนัขหรือแมวไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง อาจจะต้องเพิ่มเวลาในการแจ้งเจ้าพนักงานหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยการขยายเวลาแจ้งเพิ่มได้ ๑๕) ควรประกาศ ออกสื่อทุกช่องทาง ทั้งโรงเรียน มหาวิทยาลัย วัด สุเหร่า โบสถ์ เพื่อให้รับทราบ ๑๖) ให้มีการควบคุมเจ้าของที่เลี้ยงสัตว์ของตนเอง ให้มีความรับผิดชอบและต้องขออนุญาตหากเลี้ยงจำนวนมาก ๑๗) กรณีฝ่าฝืนต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจนและกระทำได้จริง ต้องมีกฎหมายลูกเรื่องวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการได้จริง กรณีสุนัข แมวเถื่อนจะต้องทำอย่างไร เป็นต้น ๑๘) เพิ่มเรื่องบทลงโทษต่อบุคคลที่ละเลย หรือทารุณสัตว์ และลักษณะการเลี้ยงดูที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสัตว์ด้วย ๑๙) การสำรวจสัตว์เลี้ยง ทำหมัน ฝังไมโครชิพ ควรจ้างหน่วยงานเอกชน มูลนิธิ หรือหน่วยงานอื่น ๆ มาดำเนินการ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และลดภาระงานที่เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีภารกิจหลายเรื่อง ๒๐) การระบุพันธุ์สุนัขควบคุมพิเศษควรระบุพันธุ์ให้ชัดเจน อาจระบุในข้อบัญญัติเฉพาะสายพันธุ์ที่สำคัญ กรณี

เพิ่มเติมกำหนดให้จัดทำเป็นประกาศกรุงเทพมหานคร โดยความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ผู้อำนวยการสำนักอนามัย เป็นต้น ๒๑) การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่กรุงเทพมหานครไม่เหมาะสม เนื่องจากพื้นที่มีน้อยและประชากรมีมาก สัตว์ที่เลี้ยงอาจทำให้เกิดความรำคาญและความเดือดร้อนให้กับผู้พักอาศัยบริเวณข้างเคียงได้ ๒๒) ยอยากให้เข้มงวดในการดำเนินการกับสัตว์เร่ร่อน ๒๓) ขาดความชัดเจนในส่วนของการดำเนินการกับสัตว์ที่ไม่มีใครรับเป็นเจ้าของ แต่มีผู้เลี้ยงดูแลสัตว์นั้นโดยการให้อาหาร ซึ่งเป็นปัญหาที่พบมากในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๔) มีการให้อาหารนกพิราบและอีกาด้วย ออกกฎหมายใหม่ ใครให้อาหาร ต้องช่วยกันรับผิดชอบ

ทั้งนี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๑๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๓๐

๔.๒ การรับฟังความคิดเห็นเป็นเอกสาร โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) กรมปศุสัตว์ ๒) กรมควบคุมโรค ๓) ปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร ๔) สัตวแพทยสภา ๕) คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๖) คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๗) คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ๘) คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๙) สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย ๑๐) สัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ๑๑) สมาคมสงเคราะห์สัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ๑๒) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ๑๓) มูลนิธิ The Voice (เสียงจากเรา) ๑๔) มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (Soi Dog Foundation) ๑๕) มูลนิธิ Just for Paws ๑๖) มูลนิธิริชชีแมว ๑๗) องค์กรสวัสดิภาพสัตว์ The Hope Thailand ๑๘) องค์กร SOS Animal Thailand และ ๑๙) สมาคมพิทักษ์สัตว์ (ไทย) มีหน่วยงานแสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๔ แห่ง ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๔.๒.๑ สมาคมพิทักษ์สัตว์ (ไทย) มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียบ เลขานุการ สภากรุงเทพมหานคร ดังนี้

ตามที่สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานครมีหนังสือขอความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. นั้น โดยหลักการ สมาคมพิทักษ์สัตว์ (ไทย) ขอขอบคุณกรุงเทพมหานครที่เล็งเห็นความสำคัญของการขึ้นทะเบียน อันมีผลต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาประชากรสัตว์จรจัดและการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยเฉพาะมาตรา ๒๓ ว่าด้วยการทอดทิ้งสัตว์

อย่างไรก็ดี ร่างข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครยังมีรายละเอียดที่สมควรพิจารณาปรับแก้เพื่อผลในทางปฏิบัติ ด้วยข้อบัญญัตินี้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข มาตรา ๒๙ อันมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ซึ่งให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด ด้วยความจริงที่ว่าเนื้อหาและเป้าประสงค์ของข้อบัญญัตินี้จะเกี่ยวข้องกับสุนัขและแมวเป็นสำคัญ โดยยกเลิกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอแสดงความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้

๑) ชื่อของข้อบัญญัตินี้ครอบคลุมสัตว์ทั้งหมดตามข้อ ๗ อันรวมสัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์มีพิษหรือสัตว์ดุร้ายด้วย โดยยังไม่มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เหล่านี้ และยังได้ยกเลิกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเกี่ยวกับแมลงสาบยุงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยหรือเป็นอันตรายต่อประชาชนด้วย ซึ่งมีผลต่อการปล่อยสัตว์เหล่านั้น

๒) ข้อ ๙ มีกรณียกเว้นการปล่อยสัตว์รวมถึงสุนัขและแมวตาม (๓) เพื่อการย้ายที่อยู่ โดยไม่ชี้แจงรายละเอียด อันอาจขัดแย้งกับข้อ ๒๑ โดยสำคัญผิดว่า สามารถปล่อยสัตว์โดยไม่ต้องแจ้งได้

๓) ข้อ ๙ (๔) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของราชการ...อาจมีผลให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสังกัดกรุงเทพมหานคร เช่น ตำรวจ ทหาร และราชการส่วนท้องถิ่นนำสุนัขในพื้นที่ของตนมาปล่อยหรือไม่

๔) ข้อบัญญัติฉบับนี้มีนิยามคำว่า “สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายความว่า (๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย โดยยกตัวอย่างไว้ตามความคุ้มครองเพียง ๕ สายพันธุ์ หากมีผู้โต้แย้งว่ายังมีสายพันธุ์ดุอีกมากที่ไม่ระบุไว้ เช่น บางแก้ว โดเบอร์แมน มาสทิว หรืออื่น ๆ จะบังคับให้เจ้าของปฏิบัติตามได้หรือไม่

๕) การกำหนดจำนวนสุนัขและแมวตามประเภทหรือขนาดพื้นที่พักอาศัยนั้นมีการปฏิบัติอยู่บ้างในบางประเทศ เช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ บางรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศออสเตรเลีย ด้วยเหตุผลและผลสำเร็จที่แตกต่างกันไป จึงไม่ทราบว่ากรุงเทพมหานครใช้บรรทัดฐานใดกำหนดจำนวนสุนัขและแมวในอาคารชุดตามข้อ ๑๑ (๑) วรรคที่ ๒๐ ตารางเมตร ให้มีแมวได้ ๑ ตัว และ ๘๐ ตารางเมตร ให้มีแมวได้ ๒ ตัว ฯลฯ สอดคล้องกับพื้นที่ดินบ้านเดี่ยวที่กำหนดเป็นตารางวาอย่างไร และหมายถึงอย่างไรหรือรวมทั้งสุนัขและแมว แต่คงไม่ใช่เพื่อสวัสดิภาพสัตว์ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการเอาใจใส่ ไม่ใช่พื้นที่ เช่น มีเวลา มีถาดน้ำ ถาดอาหาร ถาดทราย (กรณีแมว) ที่หลับนอนและออกกำลังกายเพียงพอหรือไม่มากกว่า

ทั้งนี้ พื้นที่ใช้สอยที่จำเป็นสำหรับสุนัขขึ้นอยู่กับขนาดตัวและสายพันธุ์ โดยอาจคำนวณจากความยาวรวมหางเป็นนิ้ว บวกเพิ่มอีก ๖ นิ้ว คูณยกกำลังสอง หาด้วย ๑๑๔ ออกมาเป็นตารางฟุตได้ในขณะที่แมวซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดไร่เรียกว่ากัน ๑๘ ตารางฟุต (๑.๖๒๕ ตารางเมตร) กับพื้นที่เหนือศีรษะอีกประมาณ ๙๐ เซนติเมตร

หากถือตามหลักการและเหตุผลในการออกข้อบัญญัติเพื่อรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน การป้องกันโรคจากสัตว์ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ จำนวนแมวจะมากหรือน้อย ย่อมก่อเสียงรบกวนน้อยกว่าสุนัข แต่หลุดออกไปเพนพ่านได้ง่ายกว่า ในขณะที่สุนัขที่ไม่ได้รับการฝึกฝนเพียงตัวเดียวย่อมก่อเหตุรำคาญได้เช่นกัน

ทั้งนี้ การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนสัตว์สมควรต้องคำนึงถึงสิทธิในการมีสัตว์เลี้ยงซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีคุณค่าทางจิตใจและความรับผิดชอบต่อเพื่อนบ้านพร้อมกัน จึงเป็นการยากที่จะใช้กฎหมายสาธารณสุขกำหนดว่า เจ้าของสุนัขหรือแมว ๑๒ ตัวในอะพาร์ตเมนต์ที่สะอาดและไม่เคยส่งเสียงรบกวนเพื่อนบ้านไม่สมควรมีสิทธิเลี้ยงดูสัตว์เหล่านั้น นอกจากนี้อาจมีคำถามว่า “หากมีลูกสุนัขลูกแมวเกิดขึ้นในบ้านจะให้เจ้าของต้องตัดใจไล่สัตว์ที่เห็นเป็นลูกเป็นหลานออกไปหรืออย่างไร” ที่สำคัญแม้จะมีสุนัขหรือแมวเพียงตัวเดียวที่ก่อปัญหาสุขอนามัยหรือเหตุรำคาญซึ่งมีข้อกำหนดเฉพาะและบทโทษอยู่แล้ว

ในความเป็นจริงกรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ สามารถเลือกใช้มาตรการพื้นที่เป็นตัวกำหนดและบังคับใช้กฎหมายเช่นนี้ โดยผู้มีสัตว์เลี้ยงไม่อาจโต้แย้งทางอาญา แต่หากมีการฟ้องร้องในทางปกครองอาจต้องหาหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มายืนยันว่า มาตรการกำหนดพื้นที่และจำนวนสัตว์เลี้ยงสามารถป้องกันปัญหาสาธารณสุขและเหตุรำคาญได้มากกว่าข้อกำหนดต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๕ หรือมาตราอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๒๙ และหากศาลมีคำวินิจฉัยอาจต้องยกเลิกข้อกำหนดทั้งหมดเช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว

๖) หมวดการจดทะเบียนสุนัขและแมว การฝังไมโครชิพยอมเพียงพอแก่การพิสูจน์ความเป็นเจ้าของ โดยไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารสิ่งพิมพ์ให้สิ้นเปลืองงบประมาณ และสร้างความยุ่งยากแก่เจ้าของสัตว์เลี้ยงที่ต้องพบปะประจำตัวสุนัขแมวทุกครั้งที่พาสัตว์ออกนอกบ้าน เดินเล่นในสวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้า ฯลฯ เนื่องจากการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้มีโทษสูงถึงสองหมื่นห้าพันบาท จึงควรยกเลิก

๗) หมวดการนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง ข้อ ๒๖ (๑) เปลี่ยนคำว่า “ต้อง” เป็น “สามารถ” แสดงบัตรประจำตัว เพื่อไม่ให้เพียงออกห่างสถานที่เลี้ยงไม่กี่ก้าวจะต้องนำเอกสารไปด้วย และเปลี่ยนประโยค “สุนัขและแมว” เป็น “สุนัขหรือแมว” เพื่อหลีกเลี่ยงการตีความว่าต้องมีทั้งของสุนัขและของแมว ทั้งที่มีสัตว์เลี้ยงชนิดเดียว

๘) ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครมักเป็นแบบอย่างให้ท้องถิ่นอื่น การใช้ไมโครชิปควรหรือกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความซ้ำซ้อนทั้งในเรื่องสเปกของไมโครชิป อย่ให้เจ้าของสัตว์หรือสัตว์เองต้องยุ่งยากเปลี่ยนไมโครชิปใหม่ทุกครั้งที่ย้ายถิ่นที่อยู่ และเรื่องความโปร่งใสในการจัดซื้อที่เคยมีปัญหาในอดีต

๙) ข้อ ๒๖ (๒) ปรับเป็น “ใช้สายจูง โดยไม่ลากสัตว์เลี้ยงที่แข็งแรงและจับสายจูงตลอดเวลา หรือมีมาตรการเพียงพอในการป้องกันมิให้สุนัขหรือแมวรบวอนหรือเป็นอันตรายต่อคนหรือสัตว์อื่น เช่น กระเป๋า คอก กรง หรืออุปกรณ์อื่นที่เหมาะสม กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษต้องใช้อุปกรณ์ครอบปาก ใช้สายจูงที่มั่นคงแข็งแรงและจับสายจูงห่างจากคอสุนัขไม่เกินหนึ่งเมตร ซึ่ง ๕๐ เซนติเมตร ตลอดเวลา จะเดินไม่ถนัด ขยับถ่ายไม่ได้ ข้อยกเว้นกรณี (ก) การประกวด และ (ข) การฝึก” ท้ายประโยคควรเพิ่มคำว่า “หรือสัตว์อื่น”

๑๐) ด้วยมีความเป็นไปได้สูงที่เอกสารสิ่งพิมพ์ที่ใช้ก่อนหน้าข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับ อาจสมควรพิจารณาทบทวนเนื้อหาข้อ ๓๑ ใหม่ให้สอดคล้อง

๔.๒.๒ กรมควบคุมโรคมีหนังสือ ที่ สบ ๐๔๐๒.๒/๘๒๑๙ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ว่า กรมควบคุมโรคพิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ และเหตุเดือดร้อนรำคาญในกรุงเทพมหานคร ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในประเด็นรับฟังความคิดเห็นทั้ง ๑๓ ประเด็น ประกอบกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมโรค ได้แก่ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว เห็นว่า ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ดังกล่าว ไม่มีข้อขัดแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมโรคแต่อย่างใด

๔.๒.๓ สัตวแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์มีหนังสือ ที่ สพ.ส.ท.๑๐๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร โดยขอเสนอความคิดเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

๔.๒.๓.๑ เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เนื่องจากช่วยลดปัญหาสุนัขและแมวจรจัด และลดปัญหาโรคพิษสุนัขบ้า รวมถึงสิ่งขบถายจากสุนัขและแมว

๔.๒.๓.๒ สถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น โค กระบือ ม้า กวาง ที่มีขนาดเดียวกัน ๑ ตัว ต่อ ๕๐ ตารางเมตร เป็นขนาดที่เหมาะสม

๔.๒.๓.๓ การนำสัตว์ต่างชนิดเลี้ยงรวมกันอาจมีปัญหาเรื่องความเป็นอยู่และการแย่งอาหาร ควรเลือกสัตว์ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน อุปนิสัยคล้ายกัน และสามารถอยู่ร่วมกันได้ ทั้งนี้ สำหรับพื้นที่เลี้ยง ๕๐ ตารางวา ต่อ ๓ ตัว สัตว์บางชนิดอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากต้องการพื้นที่ออกกำลังกาย วิ่งเล่น หรืออาจมีบริเวณหนึ่งเป็นแปลงหญ้าให้สัตว์เลี้ยงแทะเล็ม

๔.๒.๓.๔ การนำสัตว์เลี้ยง เช่น ไก่ เป็ด ห่าน ใช้พื้นที่ ๔ ตารางเมตร ต่อ ๑ ตัว สัตว์บางชนิด เช่น เป็ด ห่าน ต้องการพื้นที่เป็นบ่อน้ำ เพื่อการออกกำลังกาย ไช้หาสัตว์น้ำ ไช้รัน ซึ่งพื้นที่ ๔ ตารางเมตร อาจไม่เพียงพอ

๔.๒.๓.๕ สำหรับนกขนาดใหญ่ ใช้พื้นที่ ๑ ตัว ต่อ ๕๐ ตารางเมตร และนกขนาดเล็ก ใช้พื้นที่ ๕ ตัวต่อตารางเมตร เห็นว่าเหมาะสม แต่นกขนาดใหญ่ต้องสำรองพื้นที่ให้ออกกำลังกาย

๔.๒.๓.๖ การเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๒-๕ ควรแยกประเภทว่า เลี้ยงเพื่อดูเล่น ความสวยงาม หรือเลี้ยงเพื่อการค้า เกษตรกรรม หรือกรณีอื่น ทั้งนี้ ควรได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ยกเว้นการเลี้ยงจำนวนไม่เกิน ๓ ตัว ซึ่งไม่จำเป็นต้องขออนุญาต

๔.๒.๓.๗ เหมาะสม

๔.๒.๓.๘ เห็นด้วย

๔.๒.๓.๙ เห็นด้วย

๔.๒.๓.๑๐ เห็นด้วย

๔.๒.๓.๑๑ เห็นด้วย

๔.๒.๓.๑๒ กรณีสุนัขดุร้าย ควรเข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นสุนัขนิสัยดี เนื่องจากอาจทำร้ายเจ้าของได้

๔.๒.๓.๑๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ควรหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข กรมปศุสัตว์ กรมควบคุมมลพิษ เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์เป็นสาเหตุของการแพร่โรคระบาดในสัตว์ หรือโรคระบาดจากสัตว์สู่คน สร้างมลพิษทั้งกลิ่น เสียง และสิ่งขับถ่าย หรือการชะล้าง กรง คอก และปล่อยน้ำทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ตลอดจนต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพสัตว์ด้วย นอกจากนี้ กรณีสุนัขเพศเมียซึ่งสามารถออกลูกหลายตัว ต้องรอให้ลูกสุนัขมีอายุ ๑ เดือนก่อน แล้วจึงแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่

๔.๒.๔ มุลนิธิ The Voice (เสียงจากเรา) ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แจ้งสำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ สรุปดังนี้

ข้อ ๑ กฎหมายยังมีช่องว่างเท่าที่ควร เช่น

- หมวดที่ ๒ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ข้อ ๙ การปล่อยสัตว์ในที่สาธารณะควรมีบทลงโทษที่ชัดเจน เช่น มีค่าปรับ หรือจำคุก

- หมวดที่ ๒ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ข้อ ๑๐ หากเจ้าของสัตว์เลี้ยงไม่ปฏิบัติตามปกติวิสัย มุลนิธิ เห็นว่าควรมีบทลงโทษ มิเช่นนั้นผู้เลี้ยงอาจจะไม่เกิดความเกรงกลัวในข้อกำหนด

- หมวดที่ ๓ การควบคุมดูแลการเลี้ยงสุนัขและแมว มุลนิธิ เห็นว่าควรมีกฎหมายแยกกันระหว่างผู้เลี้ยงและบ้านพักพิงสัตว์

ข้อ ๒-๖ มุลนิธิ ไม่มีความรู้เฉพาะด้านสัตว์จำเพาะกลุ่มนี้ ไม่ขอแสดงความคิดเห็น

ข้อ ๗

- (๑) ขอแนะนำให้พิจารณาตามน้ำหนักของสัตว์เลี้ยงเพื่อความเหมาะสมกับพื้นที่นั้น
- (๒) เหมาะสม
- (๓) เหมาะสม
- (๔) เหมาะสม
- (๕) เหมาะสม

ข้อ ๘ เหมาะสม แต่จะเป็นกฎหมายออกมาสำหรับผู้ที่ยังไม่เคยเลี้ยงสัตว์มาก่อน สำหรับผู้ที่เลี้ยงมาก่อนหน้านี้ควรจะมีกฎหมายฉบับใดออกมารองรับผู้ที่เลี้ยงก่อนหน้านี้

ข้อ ๙ เหมาะสม แต่ต้องแยกกฎหมายกับบ้านพักพิงสัตว์เลี้ยงให้ชัดเจน

ข้อ ๑๐ เหมาะสม

ข้อ ๑๑ เหมาะสม เนื่องจากจะสามารถช่วยกันกระจายข่าวตามหาได้เร็วขึ้น

ข้อ ๑๒ เหมาะสม แต่ทางเจ้าหน้าที่อาจจะต้องให้คำแนะนำกับผู้เลี้ยงเบื้องต้นก่อนว่า สัตว์เลี้ยงได้ทำหมันแล้วหรือยัง หากยัง ควรนำสัตว์เลี้ยงไปทำหมันก่อน เพื่อให้สัตว์เลี้ยงได้ลดความเครียด หรือควรนำสัตว์ไปฝึกที่โรงเรียนต่าง ๆ ก่อนได้หรือไม่

ข้อ ๑๓ มุลนิธิฯ อยากมีส่วนร่วมในการประชุมครั้งต่อไป ๆ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายต่าง ๆ

๔.๒.๕ สมาคมสงเคราะห์สัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร สรุปว่า คณะกรรมการบริหารของสมาคมสงเคราะห์สัตว์ฯ ได้ประชุมและสรุปคำตอบตามคำถาม ดังนี้

๔.๒.๕.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. สมาคมสงเคราะห์สัตว์ฯ มีความยินดียิ่งกับการที่มีร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ให้ดียิ่งขึ้น ลดการทรมานและการทารุณสัตว์ สร้างความตระหนัก ต่อพี่น้องประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร ให้เข้าใจในการจัดการปัญหาสัตว์อย่างถูกต้องเหมาะสม รู้จักรับผิดชอบ และสนใจช่วยกันแก้ปัญหาสัตว์ในพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ อย่างมีความเข้าใจ เพื่อคนและสัตว์อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๔.๒.๕.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดใหญ่ เช่น โคน กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม หากเป็นการเลี้ยงแบบระบบปล่อย กล่าวคือ ปล่อยให้กินอาหาร เดินอิสระ ในพื้นที่ แต่ควรต้องควบคุมดูแลอย่างดี โดยคำนึงถึงพฤติกรรมของสัตว์แต่ละชนิด ตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ที่ดี เพื่อไม่ให้เข้าข่ายทรมานสัตว์

๔.๒.๕.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุกร ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม เนื่องจากมีพื้นที่กว้างขวางเพียงพอในการเลี้ยง ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงแบบปล่อย หรือแบบขัง ควรมีการปล่อยบ้าง โดยกำหนดเวลาไว้ โดยให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของสัตว์ ชนิดนั้น ตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ที่ควรจะเป็น

๔.๒.๕.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ห่านได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม เนื่องจากไม่ได้คับแคบ จนเกินไป สัตว์สามารถเดินอิสระได้ในพื้นที่ แต่ต้องมีระบบสวัสดิภาพสัตว์ที่เหมาะสมด้วย

๔.๒.๕.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระเจอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม เนื่องจากไม่ได้คับแคบ จนเกินไป สัตว์สามารถเดินอิสระได้ในพื้นที่ได้ แต่ต้องมีระบบสวัสดิภาพสัตว์ที่เหมาะสมด้วย

๔.๒.๕.๖ ท่านเห็นว่า การเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด เพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม ท้องถิ่นควรมีสิทธิเข้าตรวจสอบได้ เพื่อไม่ให้เกิดการทารุณ และขาด สวัสดิภาพสัตว์ที่เหมาะสม

๔.๒.๕.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวน ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว นั้น เห็นว่า การเลี้ยงสัตว์จำกัด จำนวนได้เป็นสิ่งที่ดี เพื่อจัดการปัญหาและดูแลได้ง่าย แต่ในความเป็นจริงของอาคารชุดหรือห้องเช่าต้องขึ้นอยู่กับ นิติบุคคลของแต่ละแห่งอนุญาตหรือไม่ รวมทั้งวิธีการควบคุมหรือจัดการปัญหาต้องกำหนดชัดเจน ที่ผ่านมา หรือทุกวันนี้อาคารชุดหรือห้องเช่ามักมีข้อห้ามในการเลี้ยงสัตว์ แต่ก็ยังมีผู้ละเมิดและปล่อยสัตว์ทิ้งไว้ในห้อง จนสร้างปัญหาต่อการจัดการของนิติบุคคล โดยบ่อยครั้งไม่สามารถจับผู้ทอดทิ้งสัตว์ได้

ส่วนพื้นที่อื่น ๆ หากสามารถกำหนดจำนวนสัตว์เลี้ยงได้จริงจะทำให้คุณจำนวน และลดปัญหาสัตว์ได้ดียิ่งขึ้น แต่ในความเป็นจริงควรต้องกำหนดประเภทที่อยู่อาศัยเพื่อพักพิงสัตว์โดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นพื้นที่มีสัตว์อยู่เป็นจำนวนมาก ควรแยกประเภทออกมา และชี้แจงต่อท้องถิ่นถึงวิธีการดูแล ด้านสวัสดิภาพสัตว์ หรือหากพื้นที่ใดมีการเลี้ยงสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดไว้ ควรต้องชี้แจงต่อท้องถิ่นถึงเหตุผล และความสามารถในการจัดการดูแลสัตว์เหล่านั้นเพื่อประเมินความเหมาะสมต่อไป

๔.๒.๕.๘ ท่านเห็นว่า การเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า หากเป็นอาคารชุดหรือ ห้องเช่า ควรให้นิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบจำนวนสัตว์ แต่หากมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ ให้นิติบุคคล แจ้งท้องถิ่นเข้าร่วมตรวจสอบ เพื่อช่วยประสานหาทางแก้ไขปัญหาย่างเหมาะสม

๔.๒.๕.๙ ท่านเห็นว่า เจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไมโครชิป จดทะเบียนและ ออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทน หรือ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น ไม่เห็นด้วย เนื่องจากในห้างที่ผ่านมา กรุงเทพมหานคร เคยให้เจ้าของสุนัขลงทะเบียนฝังไมโครชิปมาแล้วในยุคผู้ว่า อภิรักษ์ โกษะโยธิน แต่ปรากฏว่าไม่มีเครื่องสแกน อ่านไมโครชิป จึงไม่เกิดประโยชน์ต่อการฝังไมโครชิปในสัตว์ที่จดทะเบียน ทั้งที่เป็นเรื่องที่เหมาะสมเกิดขึ้นเพื่อเป็น การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อการเลี้ยงสัตว์ อีกทั้งการจดทะเบียนสัตว์ที่ผ่านมา ไม่มีความชัดเจนต่อการนำไป จัดระบบแก้ไขปัญหาสัตว์ใด ๆ จึงไม่เห็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามที่คำถามตั้งมา เสียงบประมาณโดยใช้เหตุ ยกเว้นมีการวางระบบเพื่อจดทะเบียนสัตว์เลี้ยง นำไปสู่การตรวจสอบข้อมูลสัตว์ การสำรวจสถิติ การนำไปต่อยอด ส่งเสริมด้านการเลี้ยงสัตว์อย่างรับผิดชอบต่อ ส่งเสริมความเข้าใจในการตระหนักถึงสวัสดิภาพสัตว์ในแง่มุมต่าง ๆ เหล่านี้ จึงน่าจะเกิดประโยชน์กว่า

๔.๒.๕.๑๐ ท่านเห็นว่า กรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น สมควรต้องดำเนินการ ตามที่ตั้งคำถามมา เพื่อให้เกิดกระบวนการตระหนักถึงการจัดการปัญหาสัตว์เลี้ยงอย่างรับผิดชอบต่อ รวมถึงเป็นประโยชน์ ต่อการสำรวจข้อมูลและสถิติ หากแต่หลักปฏิบัติจริงจะสามารถดำเนินการได้ตามนี้หรือไม่ เนื่องจากพฤติกรรม ของคนไทยบังคับกันค่อนข้างยาก

๔.๒.๕.๑๑ ท่านเห็นว่า เมื่อสุนัขหรือแมวหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้วต้องแจ้ง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ไม่เหมาะสม ควรขยายเวลา เพื่อเปิดโอกาสแก่การแจ้ง ไม่ว่าจะวิธีใด เช่น สัตว์เลี้ยงหาย แจ้งภายใน ๑๕ วัน หรือพบสัตว์เลี้ยงแล้วแจ้งภายใน ๓๐ วัน เป็นต้น เพื่อให้โอกาสค้นหา อาจจะใช้วิธีประกาศต่าง ๆ บอกต่อ ออกสื่อ ลงโซเชียล

๔.๒.๕.๑๒ ท่านเห็นว่า กรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้ง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัขโดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม เนื่องจากเป็นเรื่องไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ควรรับดำเนินการแจ้งเตือน บอกกล่าว เพื่อให้รู้ประวัติสุนัข และเจ้าของสุนัขจำเป็นต้องหาวิธีป้องกันแก้ไขร่วมกับ ส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเรียนรู้ รับมือ แจ้งเตือนกรณีสุนัขดังกล่าว

๔.๒.๕.๑๓ ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร สมาคมสงเคราะห์สัตว์ฯ เห็นว่า กรณี การออกข้อบัญญัติใด ๆ เกี่ยวกับสัตว์ ขอให้ยึดหลักปฏิบัติจริงว่าจะสามารถดำเนินการหรือบังคับใช้ได้จริงหรือไม่ โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับสุนัขและแมว แม้จะเน้นเรื่องผู้เป็นเจ้าของสัตว์ แต่ในความจริง สุนัขและแมวในชุมชน

มีความก้ำกึ่งต่อการมีเจ้าของ หรือผู้ปกครองดูแล ควรมีการนิยามก่อนให้ชัดเจนว่า “เจ้าของ” สัตว์เลี้ยงนั้น คือใคร และผู้ใด องค์กรไหนที่จะเป็นผู้ปกครองที่ต้องรับผิดชอบปัญหาอันอาจมาจากสัตว์เหล่านั้น ไม่เช่นนั้นจะเกิดการเบียดเบียน หลบเลี่ยง ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ แล้วจะไม่บังเกิดผลดังที่เคยเป็นมา ข้อบัญญัติจะใช้บังคับไม่ได้ เนื่องจากไม่มีความศักดิ์สิทธิ์ในการควบคุมจัดการปัญหาใด ๆ

๔.๒.๖ กรมปศุสัตว์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๖๐๔/๒๕๐๐๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียบน ปลัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ความคิดเห็นต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. กล่าวคือ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติที่ขัดกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่ประการใด เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีเจตนารมณ์ของกฎหมายในการมุ่งเน้นหลักสวัสดิภาพสัตว์ โดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ สภาพ และอายุของสัตว์เป็นหลัก ซึ่งแตกต่างจากร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ ที่มุ่งเน้นป้องกันและแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์เป็นหลัก สำหรับบทบัญญัติของการขึ้นทะเบียนสัตว์ การฝังไมโครชิป การทำบัตรประจำตัวสัตว์ การระบุนิสัยพิเศษควบคุมพิเศษ รวมทั้งการแจ้งเกิด แจ้งตาย แจ้งสูญหาย รวมถึงรายละเอียดการกำหนดพื้นที่การเลี้ยงนั้น เห็นว่า เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ของประชาชน และลดปัญหาการเกิด สัตว์เลี้ยงจรจัดได้อีกทางหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ และ ๓ กรณีกำหนดพื้นที่การเลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่และ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็กในกรุงเทพมหานครว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ นั้น เห็นว่า ควรกำหนดขนาดพื้นที่ เป็นขนาดพื้นที่สำหรับใช้เลี้ยงสัตว์จริง มากกว่ากำหนดพื้นที่ใช้สอยโดยรวม

ประเด็นที่ ๔ และ ๕ กรณีกำหนดพื้นที่การเลี้ยงไก่ เป็ด ห่าน นกขนาดใหญ่ และนก ขนาดเล็กในกรุงเทพมหานครว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ นั้น เห็นว่า ควรกำหนดขนาดพื้นที่เป็นขนาดพื้นที่ สำหรับใช้เลี้ยงสัตว์จริง มากกว่าการกำหนดพื้นที่ใช้สอยโดยรวม ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่ากรณีการเลี้ยงนกขนาดเล็ก ซึ่งโดยปกติแล้วจะเลี้ยงนกไว้ในกรง ควรกำหนดความสูงของกรงนกหรือพิจารณาสภาพแวดล้อมความเหมาะสมอื่น ๆ ประกอบเพิ่มเติมด้วย

ประเด็นที่ ๖ การเลี้ยงสัตว์ตามประเด็นที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดเพื่อประกอบ การค้าหรือเกษตรกรรมอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า การขออนุญาตการเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนที่กำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะ ให้อนุญาตหรือไม่ ตามร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ ที่ประสงค์จะควบคุมการเลี้ยงสัตว์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามค่านิยมของร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ ที่กำหนดให้เป็น อำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพียงคนเดียวไม่มีการกำหนดถึงตัวแทนหรือเจ้าพนักงานอื่นใดที่สามารถ กระทำแทนได้ อาจทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการออกเอกสารใบอนุญาตหรือไม่

ประเด็นที่ ๗ และ ๘ กรณีการกำหนดพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครในการเลี้ยงสุนัข และแมวโดยห้ามเกินจำนวนที่กำหนดต่อพื้นที่ มีความเหมาะสมหรือไม่ และหากมีการเลี้ยงสุนัขหรือแมวเกินกว่า จำนวนที่กำหนดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ควรกำหนด ขนาด พื้นที่เป็นขนาดพื้นที่สำหรับใช้เลี้ยงสัตว์จริงมากกว่าการกำหนดพื้นที่ใช้สอยโดยรวม ในส่วนของการขออนุญาต มีประเด็นข้อสังเกตตามที่ได้กล่าวไปข้างต้น

ประเด็นที่ ๙ กรณีเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไมโครชิป จัดทะเบียนและ ออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่

นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า หากมีการดำเนินการจะช่วยลดปัญหาการทอดทิ้งสัตว์และสัตว์จรจัด เนื่องจากสามารถระบุเจ้าของสัตว์ได้ ในกรณีที่สัตว์สูญหาย หรือกรณีเจ้าของสละการครอบครองในตัวสัตว์นั้น

ประเด็นที่ ๑๐ กรณีย้ายที่อยู่ของสุนัขและแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ขำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า การกำหนดระยะเวลาในการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๑๑ กรณีเมื่อสุนัขหรือแมวหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้วต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า การกำหนดระยะเวลาการแจ้งสัตว์หายเหมาะสมแล้ว และเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดจากการพบเจอสัตว์ที่ถูกทอดทิ้ง หากมีการแจ้งหาย ถือได้ว่าเจ้าของยังคงมีการติดตามตัวสัตว์และไม่ได้มีเจตนาทอดทิ้งสัตว์

ประเด็นที่ ๑๒ กรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัขโดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า การกำหนดชนิดสายพันธุ์ร้าย เพื่อควบคุมสุนัขเป็นเรื่องที่ควรกำหนดแยกไว้เพื่อให้มีการดำเนินการได้อย่างเหมาะสมกับสายพันธุ์ เนื่องจากปัจจุบันมีชาวสุนัขที่สามารถทำร้ายคนจนถึงแก่ชีวิตหลายกรณี อันเป็นปัญหาที่ต้องหาทางแก้ไข

ประเด็นที่ ๑๓ กรมปศุสัตว์ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ ดังนี้ ๑) ข้อ ๕ กรณีสุนัขควบคุมพิเศษที่ได้มีการยกตัวอย่างกำหนดสายพันธุ์ไว้ควรกำหนดให้ชัดเจนมากขึ้นว่าให้เป็นไปตามประกาศของกรุงเทพมหานครเรื่องชนิด สายพันธุ์ของสุนัขควบคุมพิเศษ ๒) ข้อ ๙ (๓) กรณีข้อยกเว้นห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมในที่หรือทางสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถกระทำได้เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์ กรณีเช่นใดที่สามารถปล่อยหรือเลี้ยงสัตว์ในที่สาธารณะได้หากเจ้าของมีการย้ายถิ่นที่อยู่ อนุมาตรานี้จึงยากต่อการตีความและอาจรวมถึงการบังคับใช้ ๓) ข้อ ๑๐ (๓) การกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ หากเกิดกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์เป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชนให้แยกกักสัตว์และแจ้งต่อหน่วยงานที่จดทะเบียน นั้น เห็นว่า ควรมีการระบุเพิ่มเติมถึงชื่อโรคให้ชัดเจนว่าโรคใดเข้าข่ายเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ๔) ข้อ ๑๓ กรณีห้ามเลี้ยงสุนัข และแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยไม่ยินยอม กรณีดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นในการเลี้ยงสัตว์จำพวกเลี้ยงลูกด้วยนมหรือสัตว์ปีกที่อาจเกิดปัญหาเช่นเดียวกับโค กระบือ ม้า ไก่ เป็ด รวมถึงสัตว์ชนิดอื่น จึงควรกำหนดเป็นสัตว์เลี้ยงแทนสุนัขและแมว ๕) ข้อ ๑๔ กรณีเจ้าของสุนัข และแมวมีหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่อื่นใดเขตกรุงเทพมหานครโดยทันที มีข้อสังเกตเช่นเดียวกับข้อ ๑๓ จึงควรกำหนดเป็นสัตว์เลี้ยงแทนสุนัขและแมว

๔.๒.๗ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อว ๗๘.๑๓/๐๒๑๘๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร ว่า คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เห็นด้วยกับทั้ง ๑๒ ประเด็น โดยขอแสดงข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ “กรณีสุนัขที่ไม่ใช่สุนัขควบคุมพิเศษทำร้ายคน หรือพยายามทำร้ายคน การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข อาจไม่เหมาะสมกับทุกกรณีของความก้าวร้าว เนื่องจากพฤติกรรมก้าวร้าวถือเป็นพฤติกรรมปกติของสุนัข สามารถเกิดได้จากหลายสาเหตุปัจจัย การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของสุนัขไม่จำเป็นจะต้องเกิดจากสุนัขที่ดุร้ายเสมอไป แต่อาจเกิดจากตัวกระตุ้นต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่ทำให้สุนัขต้องพยายามแสดงพฤติกรรมที่มีความชัดเจนออกมา มากขึ้นเพื่อสื่อสารกับมนุษย์ ในสถานการณ์อื่น ๆ สุนัขอาจไม่มีการแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมก้าวร้าวที่ถือว่าเป็นปัญหา ควรเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกมาในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม โดยไม่มีตัวกระตุ้นที่เหมาะสม มีความรุนแรงเกินไป เกิดขึ้นนานเกินไป หรือเกิดขึ้นบ่อยเกินไป ดังนั้น การปรับเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข เนื่องจากเกิดเหตุการณ์สุนัขทำร้ายคน หรือพยายามทำร้ายคน เพียงหนึ่งเหตุการณ์ จึงอาจไม่เหมาะสม โดยควรจะต้องคำนึงถึงประวัติทางพฤติกรรมในอดีต สถานการณ์ที่สุนัขแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวสุนัขที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าวประกอบด้วย จึงสามารถระบุได้ว่า สุนัขมีพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกอย่างเหมาะสมหรือไม่”

๔.๒.๘ มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (Soi Dog Foundation) ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แจ้งสำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ดังนี้

๔.๒.๘.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เห็นว่า ดี แม้ว่าบางอย่างจะไม่ชัดเจน เช่น เป้าหมายของคำว่า “ไม่มีสุนัขจรจัด” หรือ “ไม่มีสุนัขสัญจรไปมา” มีสุนัขชุมชนและสุนัขจรจัดจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสาเหตุที่จำเป็นจะต้องมีการลงทะเบียนหรือไม่ ความคิดเห็นโดยส่วนตัวคิดว่าเป็นไปไม่ได้ หากเป้าหมายคือเพื่อป้องกันการทอดทิ้งสุนัขที่มีเจ้าของ ให้เริ่มต้นด้วยการที่เจ้าของต้องจดทะเบียนสุนัขของตน นี่เป็นการเริ่มต้นที่ดี แม้ว่าจะมีคำถามเพิ่มเติม ดังนี้ ๑) สิ่งนี้จะมีผลเมื่อใด ๒) มีค่าธรรมเนียมหรือไม่ ๓) ใครเป็นคนจ่ายค่าไม่โครชิป แนะนำให้กรุงเทพมหานครจัดให้มีบริการฉีดไม่โครชิปฟรี โดยสามารถทำงานร่วมกับคลินิกพันธมิตรได้ และกำหนดวันที่ต้องจดทะเบียนสุนัขและแมวที่มีเจ้าของทั้งหมด เช่น ภายในสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ๔) หากไม่ได้ลงทะเบียน มีบทลงโทษหรือไม่ ๕) ควรฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ๖) ควรมีการตรวจสอบแบบสุ่มและหากไม่ปฏิบัติตามแนะนำให้มีการปรับ ๑,๐๐๐ บาท ๗) ไม่มีการกล่าวถึงฐานข้อมูลของไม่โครชิป การลงทะเบียนไม่โครชิปจะต้องมีระบบรองรับก่อน หากพบสุนัขสามารถสแกนและตรวจสอบไม่โครชิปได้ จากนั้นจึงส่งสุนัขกลับคืนเจ้าของได้หากสูญหาย และหากสงสัยว่าสุนัขถูกทอดทิ้ง สามารถปรับเจ้าของที่ทอดทิ้งสัตว์ได้ แนะนำให้ฐานข้อมูลดังกล่าวใช้สำหรับสถานสงเคราะห์สัตว์และคลินิกสัตวแพทย์ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น หากมีคนนำสุนัข “หลง” หรือ “จรจัด” มา ควรสแกนเพื่อตรวจสอบสถานะความเป็นเจ้าของ

๔.๒.๘.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ เช่น โคน กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น ไม่มีความคิดเห็น ใดๆก็ตามสัตว์ป่า เช่น กวาง ควรเป็นอิสระ และไม่ควรเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยง

๔.๒.๘.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุกร ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น ไม่มีความคิดเห็น

๔.๒.๘.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ท่านได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า สัตว์ปีกมักอยู่เป็นกลุ่ม ไม่อยู่ตามลำพัง เช่นเดียวกับปศุสัตว์ทั้งหมด

๔.๒.๘.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระจอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า นก ๕ ตัวต่อตารางเมตรพื้นที่ไม่เพียงพอ

๔.๒.๘.๖ ท่านเห็นว่า การเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดเพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น ไม่เห็นด้วย สวัสดิภาพสัตว์ควรคำนึงถึงก่อนผลกำไร สภาพที่คับแคบและน่าสงสารสำหรับสัตว์ส่งผลให้เกิดความเครียด ความทุกข์ทรมาน ภูมิคุ้มกันบกพร่อง และการระบาดของโรค

๔.๒.๘.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว นั้น เห็นว่า เหมาะสม แต่กรณีสุนัขจรจัด หากมีบุคคลซึ่งมีบ้านหลังเล็กมากและไม่มีบริเวณรอบนอก หากกักไว้ภายในบริเวณบ้านจะต้องนำออกมาเดินอย่างน้อย ๓ ครั้งต่อวัน ครั้งละอย่างน้อย ๒๐ นาที

๔.๒.๘.๘ ท่านเห็นว่ากรเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า หากเป็นสถานการณ์ชั่วคราวสามารถอนุญาตได้แต่ต้องติดตาม อย่งไรก็ตาม ควรคำนึงถึงสวัสดิภาพสัตว์ก่อน

๔.๒.๘.๙ ท่านเห็นว่าเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไมโครชิพ จดทะเบียนและออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นชอบ แต่ใครจะเป็นผู้มีอำนาจในการบังคับใช้เรื่องนี้ แนะนำให้สร้างระบบขึ้นมาก่อน เพื่อสามารถลงทะเบียนไมโครชิพ เพื่อใช้ในการค้นหาเจ้าของสุนัขได้

๔.๒.๘.๑๐ ท่านเห็นว่ากรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๘.๑๑ ท่านเห็นว่าเมื่อสุนัขหรือแมวหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้ว ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม แต่ควรแจ้งภายใน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถแจ้งเตือนสถานสงเคราะห์และคลินิกสัตวแพทย์ในพื้นที่ เพื่อสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลไมโครชิพได้ ในกรณีที่สุนัขถูกส่งคืน

๔.๒.๘.๑๒ ท่านเห็นว่ากรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข โดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ไม่เหมาะสม เรื่องนี้ควรได้รับการแก้ไขระหว่างเจ้าของกับผู้ถูกกัด ซึ่งสามารถรายงานพฤติกรรมสุนัขได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากดูร้ายโดยไม่ทราบสาเหตุและเป็นภัยคุกคาม คำว่า “พยายามทำร้ายบุคคล” หมายความว่าอย่างไร สุนัขมักดูร้ายเนื่องจากความกลัว หรือหวงอาณาเขตหรือหวงอาหาร สิ่งเหล่านี้จะไม่เป็นอันตรายหากผู้คนเข้าใจสัตว์ เนื่องจากเป็นเพียงการแสดงอารมณ์ซึ่งเป็นพฤติกรรมตามธรรมชาติของสัตว์

๔.๒.๘.๑๓ ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ๑) การลงทะเบียนฐานข้อมูล / ไมโครชิพ ควรสร้างขึ้นมาก่อน เพื่อแบ่งปันกับสถานสงเคราะห์สัตว์และสัตวแพทย์ทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร เจ้าของจะต้องฉีดไมโครชิพกับสัตวแพทย์และสัตวแพทย์มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้อนหมายเลขเข้าสู่ระบบในวันที่ทำไมโครชิพ ๒) กรุงเทพมหานครบริการจัดหาไมโครชิพให้ฟรีและกำหนดวันในการดำเนินการนี้ สุนัขควรได้รับการฉีดวัคซีนพร้อมไปด้วย โดยเจ้าของรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมให้เจ้าของเลี้ยงสัตว์อย่างมีความรับผิดชอบ

๔.๒.๘.๑๔ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจาก น.สพ.ต้นติกร รุ่งพัฒนา ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการประชากรสุนัขและแมวจรจัดประเทศไทย มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (Soi Dog Foundation) ได้แก่ ๑) ข้อ ๑๐ ควรเพิ่มเติมเรื่องอิสระจากความกลัวและความทุกข์ทรมาน เช่น เนื่องจากการปฏิบัติที่ทำให้สุนัขสูญเสียสวัสดิภาพ

เช่น การได้รับอาหารและน้ำไม่เพียงพอหรือไม่มีคุณภาพ ความไม่สบายตัวจากสภาวะแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ การบาดเจ็บ และโรค ความกลัวและกังวล การขาดอิสรภาพในการแสดงออกตามธรรมชาติ ปัจจัยดังกล่าว จะก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งส่งผลต่อความต้านทานโรคและสุขภาพของสุนัข ผู้เลี้ยงสุนัขต้องสังเกตสุขภาพ และสวัสดิภาพสัตว์ทุกวัน โดยไม่ทำให้สุนัขเกิดความเครียด ๒) ควรประสานกับคลินิกและโรงพยาบาลสัตว์ ที่กรุงเทพมหานคร ในการวางระบบติดตามเลขไมโครชิป โดยเฉพาะเวลาพบสุนัขหลง หรือมีคนนำสุนัขมา ตรวจสอบเลขก็ตาม โดยอาจจะมีส่วนที่โรงพยาบาลสัตว์ สามารถโทรศัพท์สอบถามข้อมูลได้หลังจากที่สแกน เลขไมโครชิปแล้ว ๓) ควรมีกำหนดเวลาในการขึ้นทะเบียนและรับวัคซีน ให้สำเร็จภายในสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยแนะนำให้กระตุ้นประชาชน โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๘ และต่อจากนั้นประชาชนจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนเอง เพื่อให้ประชาชนตื่นตัวและในขณะเดียวกันต้องเร่งประชาสัมพันธ์เรื่องข้อกำหนดฯ และบทลงโทษ หากประชาชนไม่ลงทะเบียนต่อไป หากไม่มีกำหนดเวลาไม่มีทางที่จะสำเร็จ ๔) ระบบฐานข้อมูล ไมโครชิปควรเป็นเรื่องที่สามารถเข้าถึงได้ เช่น โรงพยาบาลสัตว์ คลินิกสัตว์ สถานพักพิง ซึ่งหมายความว่า รวมถึงทุกที่มีเครื่องอ่านเลขไมโครชิป ๕) ควรสร้างฐานข้อมูล เพื่อรองรับข้อมูลออนไลน์ในเรื่องไมโครชิป ๖) ควรหยุด การสนับสนุนวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าภายในปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยสามารถสนับสนุนให้เฉพาะผู้มีรายได้น้อย เท่านั้น เนื่องจากวัคซีนดังกล่าวมีราคาไม่ถึง ๑๐๐ บาท ต่อปี ประชาชนสามารถนำสุนัขไปฉีดที่คลินิกได้ และ ยังเป็นการเพิ่มความรับผิดชอบให้ผู้ที่จะเลี้ยง และหยุดแนวคิดที่จะผลกระทบให้กรุงเทพมหานคร

๔.๒.๙ องค์การ SOS Animal Thailand ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แจ้งสำนักงานเลขานุการ สภากรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ดังนี้

๔.๒.๙.๑ ข้อเสนอโดยภาพรวม

๑. ปัจจุบันการเลี้ยงสัตว์มีหลายวัตถุประสงค์ รวมทั้งสถานที่เลี้ยงสัตว์ มีรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น การเลี้ยงสัตว์เพื่อการแสดงในพื้นที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ รวมทั้งมีสัตว์ที่หลากหลาย เพิ่มขึ้น การตั้งค่านิยมความหมาย ในข้อ ๕ ควรมีรายละเอียดเพิ่มเติม มีความชัดเจนและครอบคลุม รวมทั้ง ทันทต่อสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่านี้

๒. ควรจัดประเภทเจ้าของสัตว์ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้เพิ่มเติมในการ จัดเก็บภาษี หรือแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ได้เป็นรูปธรรมขึ้น เช่น เจ้าของสัตว์ ประเภทบุคคลทั่วไปจะต้องมีข้อบังคับ ในการทำหมัน เพื่อจะได้ไม่เพิ่มจำนวนสัตว์ในสถานที่เลี้ยง หรือเจ้าของสัตว์ประเภทฟาร์มเพาะเลี้ยง หรือเลี้ยง เพื่อการค้า ควรจัดเก็บภาษี เนื่องจากมีการใช้ทรัพยากร ใช้สาธารณูปโภค รวมถึงสร้างขยะให้กับภาครัฐจัดการ มากกว่าเจ้าของสัตว์ประเภทอื่น

๓. ความพร้อมของบุคลากร เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน เช่น สถานพยาบาล ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกรณีต้องตรวจสอบสัตว์เลี้ยง รวมทั้งเครื่องมือในการตรวจสอบข้อมูลสัตว์ เช่น เครื่องอ่านไมโครชิป ที่ยังไม่มีการนำมาใช้กันอย่างที่ควรจะเป็น ปัจจุบันราคาถูกและหาซื้อได้ง่าย หรือการทาระบบอิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูลสัตว์เลี้ยงให้สามารถใช้ตรวจสอบได้จริง ควรหาทางจัดสรรให้มีหรือกำหนดให้ต้องมีเครื่องมือ หรือจัดทำ ระบบฐานข้อมูลให้เกิดขึ้นจริง เพื่อการบังคับใช้ร่างข้อบัญญัตินี้มีผลในการปฏิบัติ

๔. ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ เป็นกรณีให้เจ้าของสัตว์นำสัตว์เลี้ยงไปจดทะเบียน หรือไปแจ้งข้อมูล แต่ไม่ได้เป็นกรณีขออนุญาตในการเลี้ยง ดังนั้น อาจไม่สามารถบังคับให้เกิดประโยชน์ในการ แก้ไขปัญหาการเลี้ยง

๕. การกำหนดสัดส่วนพื้นที่กับจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง ควรมีรายละเอียดแต่ละ ประเภทและขนาดพื้นที่ให้มากกว่านี้ เช่น ขนาดของสัตว์ที่เลี้ยง ควรระบุเป็นลูกสัตว์ หรือตัวเต็มวัย และควร ระบุมัดระวาง การประกาศสัดส่วนตัวเลขนี้ หากไม่ไปในทิศทางเดียวกับของท้องถิ่นอื่น จะเกิดปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ เพิ่มขึ้น เช่น เมื่อเจ้าของสัตว์ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ในพื้นที่ที่มีการประกาศใช้สัดส่วนพื้นที่กับจำนวนสัตว์ที่แตกต่างกัน

ย่อมจะทอดทิ้งสัตว์ ดังนั้น ข้อนี้แม้จะเป็นการตี ในการควบคุมสัตว์ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่อาจสร้างปัญหา สัตว์จรจัดให้กับพื้นที่อื่นเพิ่ม

๔.๒.๙.๒ ข้อ ๕ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ความหมายของ “การเลี้ยงสัตว์” การใช้คำว่า “การเลี้ยงสัตว์” มีความหมายถึง การดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา อาจทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของสัตว์สามารถปฏิเสธได้ว่าไม่ได้เป็นผู้เลี้ยงสัตว์ เนื่องจาก ตนเองไม่ได้ดูแลเอาใจใส่หรือบำรุงรักษา ดังนั้น ควรตีความหมายของการเลี้ยงสัตว์ ให้หมายถึง การมีสัตว์อยู่ใน ครอบครอง หรือมีเหตุให้เข้าใจรับทราบโดยชัดเจนว่าบุคคลนั้นนำสัตว์มาเลี้ยง

ความหมายของ “เจ้าของสัตว์” ในข้อบัญญัตินี้รวมถึงเจ้าของฟาร์มที่ เพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่าย เจ้าของสถานสงเคราะห์สัตว์ เจ้าของสวนสัตว์ หรือหน่วยงานรัฐที่มีสัตว์ในความดูแล หรือเลี้ยงไว้เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตามใช่หรือไม่ จะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาหรือไม่

“ใบรับรอง” ควรหมายรวมถึงใบรับรองสัตว์ที่ออกโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมป่าไม้ หรืออื่น ๆ

“สุนัขควบคุมพิเศษ” ไม่ควรหมายถึงเพียงแค่นายพันธุ์สุนัข แต่ควรใช้ คำนิยามอื่น ๆ มาประกอบ เช่น พฤติกรรมที่อาจทำให้เกิดอันตราย หรือประวัติการทำร้าย

๔.๒.๙.๓ ข้อ ๑๐ การเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัย ควรระบุความหมายให้ชัดเจนหรือรัดกุม เนื่องจากอาจมีปัญหาในการตีความได้

๔.๒.๙.๔ ข้อ ๑๐ (๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงปลอดภัย เพิ่มคำว่า “ปลอดภัย” โดยมีขนาดพื้นที่ที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต และให้สัตว์ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมตามธรรมชาติ อย่างเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์

๔.๒.๙.๕ ข้อ ๑๐ (๒) แก้ไขเป็น ดูแลสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดถูกสุขอนามัยอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องตามสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เกิดความสกปรกจนอาจทำให้เป็นแหล่งของเชื้อโรค และสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๔.๒.๙.๖ ข้อ ๑๐ (๓) การจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคควรใช้หลักการทางการแพทย์ หรือมีการยอมรับโดยสถาบันทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์

๔.๒.๙.๗ ข้อ ๑๐ (๔) “การไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจาก การควบคุม...” คำว่า “การควบคุม” ควรมีการระบุให้ชัดเจน เช่น มีอุปกรณ์ควบคุมที่สามารถบังคับการเคลื่อนไหว สัตว์ได้ โดยไม่ทำให้สัตว์บาดเจ็บหรือทุกข์ทรมาน เนื่องจากเจ้าของสัตว์บางคนเข้าใจความหมายของการควบคุมว่า การใช้เสียง หรือคำสั่งของตนจะเพียงพอ

๔.๒.๙.๘ ข้อ ๑๐ (๗) หากสัตว์เลี้ยงตายลงและไม่แน่ใจถึงสาเหตุการตายว่าผิดปกติ หรือไม่ ก่อนกำจัดซากสัตว์ ควรให้เจ้าของแจ้งกับเจ้าหน้าที่เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีโรคที่ต้องพึงระวัง

๔.๒.๙.๙ ข้อ ๑๑ การห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวนที่กำหนดในสัดส่วนจำนวนสัตว์ ต่อพื้นที่ยังไม่ชัดเจนพอ เนื่องจากขนาดตัวสัตว์เลี้ยง มีตั้งแต่ ๑ กิโลกรัม จนถึง ๗๐ กิโลกรัม ซึ่งหากใช้เกณฑ์ดังกล่าวนี้ พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าขนาด ๒๐ ตารางเมตร สามารถที่จะเลี้ยงสัตว์ที่มีขนาด ๗๐ กิโลกรัม ได้ ๑ ตัว

๔.๒.๑๐ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ส่งประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ แจ้งสำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ว่า ข้อ ๑-๙ และข้อ ๑๒ เห็นว่าเหมาะสม ส่วนข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ เห็นว่าอาจปฏิบัติได้ยาก ในกรณีผู้ที่ไม่มีความชำนาญในการใช้ คอมพิวเตอร์หรือผู้สูงอายุ ข้อ ๑๓ ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๔.๒.๑๑ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีหนังสือ ที่ อว ๖๕๐๑.๑๕/๖๙๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร แจ้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๔.๒.๑๑.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เห็นว่า ๑) ไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงว่า เลี้ยงเพื่อเป็น สัตว์เลี้ยง หรือเลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น ทำธุรกิจ ใถ้ชีวิตมา สวนสัตว์ เป็นต้น ในส่วนของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดใหญ่ หรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก หรือไก่ เป็ด ท่าน หรือนกขนาดใหญ่ รวมทั้งสุนัขและแมว ที่มีสายพันธุ์ หลากหลายซึ่งมีผลต่อการกำหนดขนาดคอกสัตว์ หรือกรงเลี้ยง ๒) ไม่ได้กำหนดในรายละเอียดว่า เป็นชนิดใด ของสัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์มีพิษหรือสัตว์ดุร้าย ซึ่งมีผลต่อขนาดคอกสัตว์หรือกรงเลี้ยง ๓) ในส่วนของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ พื้นที่ที่กำหนดในการเลี้ยงสัตว์ ไม่รวมพื้นที่อยู่อาศัยหรือไม่

๔.๒.๑๑.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดใหญ่ เช่น โค กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสม หรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามความหมายของพระราชบัญญัตินี้ (ที่ถูกต้องคือ ข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร) มีความเหมาะสมต่อสวัสดิภาพและสุขภาพสัตว์ แต่ต้องขึ้นกับวัตถุประสงค์การเลี้ยง

๔.๒.๑๑.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุกร ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามความหมายของพระราชบัญญัตินี้ (ที่ถูกต้องคือ ข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร) มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ท่านได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามความหมาย ของพระราชบัญญัตินี้ (ที่ถูกต้องคือ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร) มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระเจอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามความหมาย ของพระราชบัญญัตินี้ (ที่ถูกต้องคือ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร) มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๖ ท่านเห็นว่ากรงเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด เพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวน ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว นั้น เห็นว่า (๑) มีความเหมาะสม แต่ควรเพิ่มเติมระบุน้ำหนักตัว ดังนี้ พื้นที่ตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร น้ำหนักตัวน้อยกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป น้ำหนักตัวน้อยกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว หากน้ำหนักตัวมากกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว (ยกตัวอย่าง) (๒) ควรเพิ่มเติม ระบุน้ำหนักตัว ดังนี้ น้ำหนักตัวน้อยกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว น้ำหนักตัวมากกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว (๓) ควรเพิ่มเติม ระบุน้ำหนักตัว ดังนี้ น้ำหนักตัวน้อยกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว น้ำหนักตัวมากกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๔) ควรเพิ่มเติม ระบุน้ำหนักตัว ดังนี้ น้ำหนักตัว น้อยกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๔ ตัว น้ำหนักตัวมากกว่า ๑๐ กิโลกรัม เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว

๔.๒.๑๑.๘ ท่านเห็นว่ากรงเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๙ ท่านเห็นว่าเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไม่โครชิป จดทะเบียน และออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปทำการแทน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับการฝังไม่โครชิป อาจใช้เป็นการทำบัตรประจำตัว เนื่องจากฝังไม่โครชิปที่ผ่านมา เคยพบประสบปัญหาเกี่ยวข้องกับสุขภาพ เช่น ระบายภาพการวินิจฉัยจากเครื่อง MRI / CT Scan มีเคสที่เคยฝังไม่โครชิปทะลุเข้ากระดูกสันหลัง ฯลฯ อาจหาวิธีอื่นในการบันทึกข้อมูล

๔.๒.๑๑.๑๐ ท่านเห็นว่ากรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัว สุนัขและแมวสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวดาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๑๑ ท่านเห็นว่าเมื่อสุนัขหรือแมวดาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้ว ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๑๒ ท่านเห็นว่ากรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัข แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข โดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า มีความเหมาะสม

๔.๒.๑๑.๑๓ ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ๑) ในเขตพื้นที่ อยู่อาศัย ไม่เหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ เนื่องจากจำเป็นต้องใช้พื้นที่นอกเหนือจากคอกสัตว์ หรือกรงสัตว์ เพื่อใช้ในการปลูกพืชอาหารสัตว์หรือเก็บอาหารสัตว์ พื้นที่ใช้ในการส่งเสริมให้จัดแสดงพฤติกรรม ตามธรรมชาติ รวมทั้งกลิ่นจากสิ่งปฏิกูลที่ออกมาจากตัวสัตว์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อที่อยู่ข้างเคียงกัน ที่ไม่คาดคิดว่าจะมีสัตว์เลี้ยงเข้ามาอยู่เพิ่ม ๒) ควรให้รายละเอียดเพิ่มเติมตามที่ขอเขตข้อบัญญัตินี้ต้องการในส่วนของ สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์มีพิษหรือสัตว์ดุร้าย เนื่องจากส่งผลกระทบต่อทั้งระบบนิเวศ และการใช้ชีวิตของคนในเขตพื้นที่อยู่อาศัยในเขตเมือง

๔.๒.๑๒ มูลนิธิ Just for Paws ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์แจ้งสำนักงานเลขานุการสภา กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ดังนี้

๔.๒.๑๒.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. นั้น เห็นด้วยและเหมาะสมที่จะทำให้เกิดขึ้น

๔.๒.๑๒.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดใหญ่ เช่น โค กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม แต่ควรระบุให้ชัดเจนถึงพื้นที่ที่สามารถครอบครองสัตว์เลี้ยงตามที่ระบุไว้ เนื่องจากกรุงเทพมหานครมีทั้งพื้นที่ชั้นนอก ชั้นใน และชานเมือง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีจำนวนมากว่าที่ระบุไว้ก่อนหน้าที่ข้อบัญญัตินี้จะออก

๔.๒.๑๒.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุกร ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นควรเช่นเดียวกับข้อ ๔.๒.๑๒.๒

๔.๒.๑๒.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ห่านได้ ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๒.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระजอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๒.๖ ท่านเห็นว่ากรเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดเพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า สมควรได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันการควบคุมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

๔.๒.๑๒.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว นั้น ตาม (๑) - (๓) เห็นสมควร แต่ควรคำนึงถึงความสามารถในการดูแลสัตว์เลี้ยงเป็นหลัก ส่วน (๔) - (๕) ไม่เหมาะสม เนื่องจากถือว่าเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่มาก トラบใดที่ผู้เลี้ยงและสัตว์เลี้ยงไม่ก่อให้เกิดความรำคาญแก่เพื่อนบ้าน และมีความสามารถเลี้ยงดูสัตว์เลี้ยงของตนได้เป็นอย่างดี ไม่ควรบังคับจำนวน แต่ควรให้มีการลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงเพื่อตรวจสอบได้โดยง่ายจะสมควรกว่า

๔.๒.๑๒.๘ ท่านเห็นว่ากรเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า หากเลี้ยงเกินจำนวนที่กำหนด ควรได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

๔.๒.๑๒.๙ ท่านเห็นว่าเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไมโครชิพ จดทะเบียนและออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทนหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นด้วยในเรื่องการฝังไมโครชิพ แต่ระยะเวลาควรแจ้งเจ้าหน้าที่ได้ภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์ที่เกิด รวมถึงวันที่รับสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานครด้วยเช่นกัน

๔.๒.๑๒.๑๐ ท่านเห็นว่ากรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๒.๑๑ ท่านเห็นว่าเมื่อสุนัขหรือแมวหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้วต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น ไม่เห็นด้วย ควรให้เวลาเพิ่มขึ้น เช่น ภายใน ๓-๑๕ วัน

๔.๒.๑๒.๑๒ ท่านเห็นว่ากรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัขโดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ไม่เหมาะสม ควรให้ผู้ถูกสุนัขทำร้ายสามารถเป็นผู้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ด้วย เพื่อจะได้เรียกเจ้าของหรือผู้ดูแลสุนัขดำเนินการเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวได้โดยไม่มีข้อโต้แย้ง

๔.๒.๑๒.๑๓ ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร นั้น มูลนิธิฯ ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๔.๒.๑๓ มูลนิธิรักษ์แมวป็นน้ำใจให้แมวจร (มูลนิธิรักษ์แมว) มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๖ เรียน เลขาธิการสภากรุงเทพมหานคร ดังนี้

มูลนิธิรักษ์แมวป็นน้ำใจให้แมวจรขอแสดงความเห็นก่อนออกร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เนื่องจากปัจจุบันการจำกัดการแพร่ขยายจำนวนสัตว์เลี้ยงยังไม่สามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีหลายองค์กรที่ออกหน่วยทำหมันเคลื่อนที่ไปตามสถานที่ต่าง ๆ รวมถึงมูลนิธิฯ ได้จัดกิจกรรมทำหมันทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดทุกสัปดาห์ แต่จำนวนสุนัขและแมวจรตามแหล่งชุมชนยังคงมีและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แม้การทำหมันจะเป็นการควบคุมการเกิด เป็นการตัดวงจรที่มีประสิทธิภาพ และแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ สามารถทำให้ปัญหาจากสัตว์จรจัดเท่ากับศูนย์ แต่การเข้าถึงตามแหล่งชุมชน และการให้ความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ที่เปิดหน่วยทำหมันของประชาชนที่ดูแลและไม่ได้ดูแลสัตว์เหล่านั้น ยังไม่สามารถทำหมันได้ทันกับจำนวนสัตว์จรจัดที่เกิดขึ้น ดังนั้น การออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เกิดขึ้นในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ย่อมเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ซึ่งมูลนิธิฯ จะแจ้งแต่ละประเด็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นของแต่ละหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ข้อ ๑ เห็นว่า หากการทำหมันสัตว์จรจัดยังไม่มีประสิทธิภาพ หรือการควบคุมยังไม่สามารถควบคุมได้อย่างเป็นรูปธรรม การกำหนดปริมาณจำนวนการเลี้ยงต่อพื้นที่อาจจะได้ผลในช่วงแรก ภายในพื้นที่ที่กำหนด แต่นอกพื้นที่ตามแหล่งชุมชนต่าง ๆ ที่ไม่มีเจ้าของหรือไม่มี การดูแลของเจ้าหน้าที่อย่างทั่วถึง การแพร่พันธุ์จะมีอย่างต่อเนื่อง และหากมีมาตรการขึ้นเด็ดขาดของกรุงเทพมหานคร อาจจะมีการต่อต้านจากองค์กรรักษ์สัตว์ต่าง ๆ และตามสื่อโซเชียลที่ปัจจุบันสามารถส่งต่อได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ในข้อนี้ มูลนิธิฯ จึงเห็นควรให้วางแผนการทำหมันในแต่ละชุมชนให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยผู้นำชุมชนของแต่ละเขตในการสำรวจและเข้าถึงทุกพื้นที่ที่ดูแล โดยกำหนดพื้นที่แบ่งเป็นสี่ของความหนาแน่นของสัตว์จรจัด เช่น สีแดง สีส้ม สีชมพู และขอความร่วมมือจากองค์กรต่าง ๆ ที่มีภารกิจในการทำหมันเข้าร่วมดำเนินการ พร้อมทั้งการฝังไมโครชิปไปในคราวเดียวกัน โดยมีช่องทางผ่านโซเชียล เช่น Application ในการรวบรวมข้อมูลของแต่ละชุมชน แต่ละเขต ผ่านสำนักงานเขต และรายงานมายังกรุงเทพมหานคร เพื่อวางแผนการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรที่มีภารกิจในการทำหมัน ทั้งนี้ ในส่วนงบประมาณการดำเนินการ ซึ่งทราบกันดีอยู่แล้วว่าจะไม่เพียงพอ หากมีโครงการที่จะดำเนินการดังกล่าว และการประชาสัมพันธ์ตามช่องทางต่าง ๆ ทั้งมูลนิธิ องค์กร คลินิกรักษาสัตว์ หรือโรงพยาบาลสัตว์ ย่อมมั่นใจได้ว่าจะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากประชาชนที่รักสัตว์ เพื่อสนับสนุนงบประมาณให้กรุงเทพมหานครอีกหนึ่งช่องทาง

ข้อ ๒-๕ เนื่องจากมูลนิธิฯ ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว แต่ได้สอบถามข้อมูลจากบุคลากรที่ทำงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ได้รับความเห็นว่า การกำหนดพื้นที่เลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด ควรคำนึงถึงขนาด พื้นที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์แท้จริง ไม่ควรรวมพื้นที่ที่ปลูกสร้างอาคารที่อยู่อาศัย เนื่องจากจะทำให้ยกเป็นข้ออ้าง กรณีที่มีการกระทำผิดได้

ข้อ ๖ เห็นควรสอบถามจากกรมปศุสัตว์ หรือองค์กรที่เชี่ยวชาญในการเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว เช่น เขาดิน อุทยานแห่งชาติ หรือสวนสัตว์ที่อยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ ในต่างจังหวัด เพื่อจะได้ข้อมูลที่ชัดเจนกว่า หากกำหนดพื้นที่ไปโดยไม่อยู่บนพื้นฐานตามข้อเท็จจริงหรือที่สามารถจะดำเนินการได้ อาจจะต้องมีการแก้ไขระเบียบอย่างต่อเนื่อง หรืออาจจะได้รับการร้องเรียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๗ ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวตามเหตุที่กล่าวมาข้างต้น เนื่องจากไม่สามารถควบคุมได้ หากยังไม่ได้ทำหมันสัตว์จรจัดอย่างเป็นรูปธรรม และประเมินจำนวนสัตว์จรจัดที่ทำหมันแล้วได้ตัวเลขที่แน่นอน เนื่องจากหลังจากกำหนดเขตห้ามเลี้ยงแล้ว ปัญหาที่จะตามมา ได้แก่ ๑) คนที่เลี้ยงเกินจำนวนที่กำหนดจะหาช่องทางการแอบ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยงที่อาจจะยังไม่ทำหมันไปตามพื้นที่ต่าง ๆ เช่น

วัด หรือแหล่งชุมชนอื่น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกปรับ และปัญหาจะเกิดที่อื่นอย่างต่อเนื่องและไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากผู้ช่วยจับมาทำหมันอาจจะเกรงกลัวว่าผิดกฎหมาย หรืออาจเกรงกลัวการถูกร้องเรียนจากคนในชุมชนว่าเป็นเจ้าของ ๒) ปัจจุบันมีผู้ที่ดูแลสัตว์จรจัดมากกว่า ๑๐๐ ตัว เป็นจำนวนมาก หากการออกข้อบัญญัติดังกล่าวจำเป็นต้องมีระยะเวลาที่เหมาะสม เห็นควรมีบทเฉพาะกาลเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของบุคคลดังกล่าว เช่น การให้ดูแลจนสิ้นอายุขัย และทำหมันให้ครบทุกตัว ทั้งในบริเวณที่เลี้ยงหรือบริเวณโดยรอบ ๓) สถานที่ราชการ วัด หรือสวนสาธารณะต่าง ๆ ที่มีปัญหาเรื่องสัตว์จรจัดที่มีผู้ดูแลอย่างเป็นกิจลักษณะ เห็นควรสำรวจและทำหมันให้หมดทุกตัว และมีบทเฉพาะกาลในการดูแลจนสิ้นอายุขัย เนื่องจากแต่ละสถานที่หากไม่ได้นำสัตว์จรจัดออกไปก่อนที่กรุงเทพมหานครจะสำรวจ ย่อมหมายความว่า การยอมรับจากเจ้าของพื้นที่ประชาชน สามารถเลี้ยงดูได้ และหากกำหนดให้นำสัตว์จรจัดออกจากพื้นที่จะเป็นการสร้างภาระให้พื้นที่อื่นที่ไม่มีการดูแล หรือหากกรุงเทพมหานครจับเอง จะไม่มีพื้นที่เพียงพอในการดูแล และอาจถูกร้องเรียนจากองค์กรต่าง ๆ ๔) เห็นควรกำหนดบทเฉพาะกาลในข้อบัญญัตินี้ในแต่ละเรื่อง โดยให้เวลาที่ เหมาะสม หากกำหนดข้อบัญญัติและบังคับใช้ทันที หรือในเวลาที่จะจำกัด จะเป็นการสร้างปัญหาให้แก่ประชาชนที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันที และอาจเกิดการต่อต้านของแต่ละชุมชนที่อ้างข้อบัญญัติดังกล่าวกับผู้ดูแลสัตว์จรจัดแต่ไม่มีที่นำไปปล่อยให้เหลือจำนวนเท่าที่เลี้ยงได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้ประชาชนหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความคิดเห็นผ่านช่องทาง Application ในบทเฉพาะกาลที่จะออกมาเตรียมความพร้อมก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๘ ควรจัดตั้งองค์กรเฉพาะที่ดูแลในเรื่องสัตว์จรจัด เนื่องจากภารกิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีอยู่เดิมอาจจะไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ เนื่องจากปัญหาที่ตามมาจะไม่ใช่เรื่องจำนวนที่กำหนดเท่านั้น โดยอาจจะมีการร้องเรียนในเรื่องต่าง ๆ การฟ้องร้องต่อผู้ดูแลสัตว์จรจัดและผู้ที่เกี่ยวข้อง การตีความตามบทบัญญัติ การเรียกร้องให้มาสำรวจในแต่ละพื้นที่

ข้อ ๙ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ให้มีการฝังไมโครชิปพร้อมกับการทำหมัน โดยให้ความรู้และจัดสรรปันส่วนไมโครชิปให้องค์กรที่ทำหมันตามพื้นที่ต่าง ๆ เนื่องจากจะได้ทำหมันและฝังไมโครชิปในคราวเดียว และจัดทำทะเบียนส่งกรุงเทพมหานคร เพื่อตรวจสอบและลงบันทึกการฝังไมโครชิป เนื่องจากองค์กรต่าง ๆ รวมถึงมูลนิธิฯ ได้ลงทะเบียนจากประชาชนที่นำสุนัขและแมวมาทำหมัน ทำให้การเข้าถึงการฝังไมโครชิปตามแหล่งชุมชนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น กรณีที่ผู้เลี้ยงไม่สะดวกในการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งปัจจุบันมีอยู่มาก เช่น ผู้สูงวัย ที่ไม่เข้าสู่โลกโซเชียล เห็นควรมีความช่วยเหลือในด้านอื่นเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ เห็นควรเพิ่มเติมให้สถานพยาบาลสัตว์ต่าง ๆ ได้รายงานการเสียชีวิตของสัตว์เพื่อเป็นข้อมูลอีกทางหนึ่งด้วย กรณีที่ผู้เลี้ยงไม่สะดวกในการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งปัจจุบันมีอยู่มาก เช่น ผู้สูงวัย ที่ไม่เข้าสู่โลกโซเชียล เห็นควรมีความช่วยเหลือในด้านอื่นเพิ่มเติม

ข้อ ๑๑ กรุงเทพมหานครควรมีการสุ่มสำรวจเป็นระยะ ประกอบการแจ้งข้อมูลในแต่ละพื้นที่ กรณีที่ผู้เลี้ยงไม่สะดวกในการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งปัจจุบันมีอยู่มาก เช่น ผู้สูงวัย ที่ไม่เข้าสู่โลกโซเชียล เห็นควรมีความช่วยเหลือในด้านอื่นเพิ่มเติม

ข้อ ๑๒ เหมาะสม แต่ควรมีการรายงานผลเป็นระยะสำหรับการเลี้ยงสัตว์พันธุ์ที่ทำร้ายคนจนสิ้นอายุขัย เพื่อประเมินความเสี่ยง

ข้อ ๑๓ ควรดำเนินการทำหมันตามชุมชนต่าง ๆ และเก็บสถิติอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ปริมาณสุนัขและแมวที่ไม่ได้ทำหมันลดลง และในปัจจุบัน เห็นควรออกข้อบังคับในเรื่องการฝังไมโครชิปให้สัตว์เลี้ยงและสัตว์จรจัดในชุมชนก่อน โดยขอความร่วมมือจากประชาชนที่เลี้ยงสัตว์นำสัตว์เลี้ยงมาฝังไมโครชิป และขอความร่วมมือจากองค์กรที่จัดหน่วยทำหมันในการฝังไมโครชิปให้แก่สัตว์จรจัดที่ประชาชนนำมาทำหมันในแต่ละท้องที่ และกรุงเทพมหานครออกหน่วยทำหมัน และ/หรือฝังไมโครชิปตามพื้นที่ต่าง ๆ หรือเปิดบริการที่สำนักงานเขต ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบปริมาณในเบื้องต้น จำนวนสัตว์เลี้ยง และสัตว์จรจัดที่ใดมีจำนวนมากหรือน้อย ในส่วนพื้นที่

ที่การฝังไมโครชิปมีจำนวนน้อยให้สำนักงานเขตหรือชุมชนออกสำรวจตรวจสอบจำนวนให้ชัดเจนว่าสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์จรจัดมีน้อย หรือในพื้นที่ไม่ได้ให้ความร่วมมือ หรือติดขัดปัญหาใด ควรให้ความช่วยเหลือ เช่น ในพื้นที่มีสัตว์เลี้ยงจำนวนมากจึงไม่สามารถนำไปได้ หน่วยงานของกรุงเทพมหานครสามารถลงพื้นที่ฝังไมโครชิปหรือประสานองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือในการทำหมันและฝังไมโครชิป ซึ่งจะได้นำจำนวนสัตว์เลี้ยงและสัตว์จรจัดที่ได้รับการฝังชิปมาประเมินการเลี้ยงต่อพื้นที่ได้อย่างใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และการเพิ่มปริมาณของสัตว์จะลดลงหลังจากได้ทำหมันฝังไมโครชิปแล้ว ทำให้การกระจายของสัตว์ไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ลดลง สามารถควบคุมปริมาณได้ และสามารถออกข้อบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับความร่วมมือจากประชาชน ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ต่อไป ทั้งนี้ หากเร่งออกข้อบัญญัตินี้มาบังคับใช้ จะเป็นการแก้ไขปลายเหตุ และจะกระทบต่อภาคเอกชนต่าง ๆ ที่ประกอบธุรกิจตามข้อ ๒-๖ และนำมาสู่การเป็นคดีความในที่สุด

๔.๒.๑๔ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๗๐๕/๑๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร ดังนี้

๔.๒.๑๔.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. นั้น เห็นด้วย เนื่องจากเป็นประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ และเหตุเดือดร้อนรำคาญในกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ผู้เลี้ยงสัตว์ในกรุงเทพมหานครเลี้ยงสัตว์ด้วยความรับผิดชอบ

๔.๒.๑๔.๒ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ เช่น โคน กระบือ ม้า กวาง หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๓ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก เช่น แพะ แกะ สุกร ม้าแคระ หรือสัตว์ที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางวา มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๔ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงไก่ เป็ด ท่านได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๕ ท่านเห็นว่าสถานที่เอกชนในกรุงเทพมหานครให้เลี้ยงนกขนาดใหญ่ เช่น นกกระเจอกเทศ หรือนกที่มีขนาดเดียวกันได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๕๐ ตารางเมตร ส่วนนกขนาดเล็กเลี้ยงได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อพื้นที่ ๑ ตารางเมตร มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๖ ท่านเห็นว่ากรเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๒ - ๕ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดเพื่อประกอบการค้าหรือเกษตรกรรมและกรณีอื่น ๆ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม และต้องกำหนดรูปแบบการอนุญาตอย่างเป็นทางการ

๔.๒.๑๔.๗ ท่านเห็นว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขและแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (๑) พื้นที่อาคารชุดหรือห้องเช่าตั้งแต่ ๒๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ตารางเมตร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ส่วนพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐ ตารางเมตรขึ้นไป เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๒) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๒ ตัว (๓) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๓ ตัว (๔) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๔ ตัว (๕) เนื้อที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงรวมกันได้ไม่เกิน ๖ ตัว นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๘ ท่านเห็นว่ากรเลี้ยงสัตว์ตามคำถามข้อที่ ๗ ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๙ ท่านเห็นว่าเจ้าของสุนัข และแมวต้องนำสัตว์ไปฝังไมโครชิป จดทะเบียน และออกบัตรประจำตัวสุนัข และแมวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่สัตว์เกิดหรือภายในสามสิบวันนับแต่

วันที่นำสัตว์มาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปกระทำการแทน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๑๐ ท่านเห็นว่ากรณีย้ายที่อยู่ของสุนัข และแมว หรือกรณีบัตรประจำตัวสุนัข และแมวสูญหาย ถูกทำลาย ขำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีสุนัขหรือแมวดาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓๐ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๑๑ ท่านเห็นว่าเมื่อสุนัขหรือแมวดาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบ หากเจ้าของสัตว์พบสัตว์ที่หายแล้ว ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓ วัน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๑๒ ท่านเห็นว่ากรณีสุนัขทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัข แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข โดยไม่ชักช้า มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เหมาะสม

๔.๒.๑๔.๑๓ ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร นั้น สำนักอนามัยไม่มีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมแต่อย่างใด

๕. คำชี้แจงเหตุผลประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ปัจจุบันการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่กรุงเทพมหานครก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากสถานที่ ไม่เอื้ออำนวยต่อการเลี้ยงสัตว์ โรคระบาดที่เกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยง การดูแลเอาใจใส่สัตว์เลี้ยงและความรับผิดชอบ อันเกิดจากสัตว์เลี้ยงที่ไม่มีความเหมาะสม เพียงพอ เป็นต้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการการควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์และป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานครก่อนดำเนินการ

๖. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรุงเทพมหานครโดยสำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร ได้เผยแพร่รายงานสรุปผลการรับฟัง ความคิดเห็น ดังนี้

๖.๑ เว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (<https://www.law.go.th>)

๖.๒ เว็บไซต์สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร (<https://webportal.bangkok.go.th/sbmc>)

ทั้งนี้ จะเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาร่างข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครฯ ต่อไป

.....